

MIRCEA ȚUGLEA

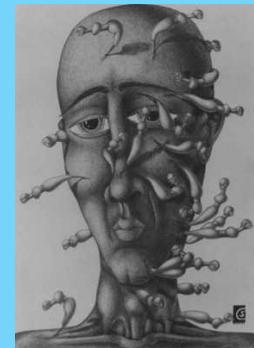
mircea țuglea

TEXT

asalt

équivalences

2002

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 1 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

ORIGINAL EDITION:

- © 2001 MIRCEA ȚUGLEA (Constanța, Romania) [TEXT]
© 2001 PONTICA (Constanța, Romania)

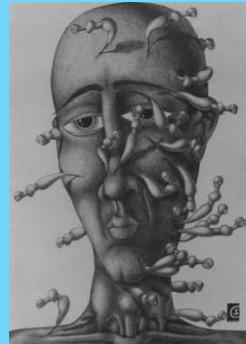
PRESENT [REVISED] EDITION:

- © 2001 MIRCEA ȚUGLEA & ASALT (Constanța, Romania) [TEXT]
© 2001 ADRIAN REZUŞ (Nijmegen, The Netherlands) [EDITION]
© 2002 SORIN CONDREA (Constanța, Romania) [LOGO Resemnatul]
© 2001 MUGUR GROSU (Constanța, Romania) [PHOTO August 24, 1999]
© 2001 ARCHIVES ÉQUIVALENCES [PDFLATEX – PDF/SCREEN]

This electronic edition is a *non-profit* publication
produced by PDFTEX14.H [© 2001 HÀN THÉ THÀNH] &
created by LATEX 2 ε with HYPERREF & PDF/SCREEN:

LATEX 2 ε © 1993–2001 THE LATEX3 PROJECT TEAM *et al.*
HYPERREF © 1995–2001 SEBASTIAN RAHTZ
PDF/SCREEN © 2001 ADRIAN REZUŞ [based on PDFSCREEN]
PDFSCREEN © 1999–2001 C. V. RADHAKRISHNAN

TYPESET BY ROMANIANTEX © 1994–2001 ADRIAN REZUŞ
PRINTED IN THE NETHERLANDS – SEPTEMBER 8, 2002

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 2 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

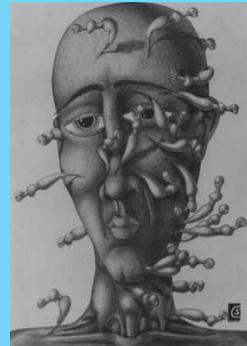
[Închide](#)

[Ieșire](#)

équivalences

mircea țuglea

mircea țuglea 2001

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

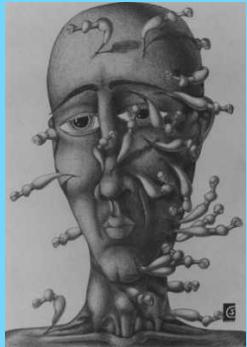
[Pagina 3 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

asalt

Pagina de titlu

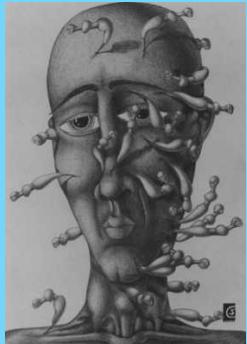
Pagina 4 din 114

Înapoi

Întregul ecran

Inchide

Ieșire

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

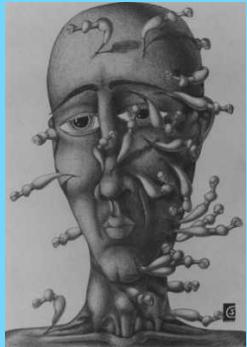
[Pagina 5 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

DEDICAȚII

lui *m&m*, că mă publică
pentru *mg*, zis *mc chicken*
lu' ileana, don quișoitu, fontana
moshmondinei, c-a zis că
și celorlalți tomiscani

(ordinea este aleatorie)

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

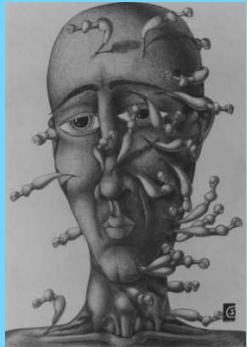
[Pagina 6 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

unele, altele

asalt

Pagina de titlu

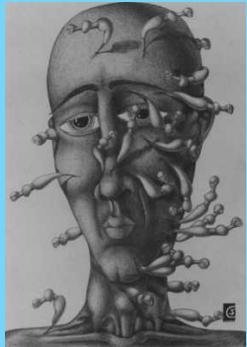
Pagina 7 din 114

Înapoi

Întregul ecran

Închide

Ieșire

asalt

Pagina de titlu

Pagina 8 din 114

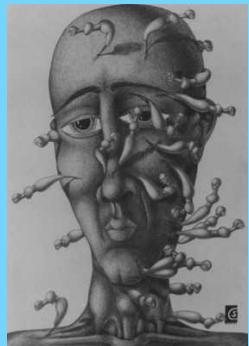
Înapoi

Întregul ecran

Închide

Ieșire

I

asalt

Pagina de titlu

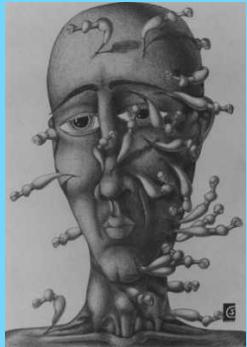
Pagina 9 din 114

Înapoi

Întregul ecran

Închide

leşire

(intro)

pe mircea țuglea nu l-a adus barza, ci pasărea rok, cum plutea deasupra tecuciului (tecuciul e un fel de ipotești), a atipit la volan, și cîteva clipe nici nu și-a dat seama că mircea țuglea era în primejdie să nu mai apuce el niciodată să scrie cuvintele astea, dar brusc s-a trezit, s-a uitat în jur, a căscat ochii, și tocmai bine l-a prins chiar cînd ștergea cu fundu' asfaltul, de-atunci i-a rămas lui mircea țuglea pe burtă un semn de la gheără, el se laudă că s-a bătut cu golani sau, cînd e mai treaz, c-a căzut din copac, dar nici el nu știe bine cum și ce, drept pentru care noi, biograful lui, adică al nostru, atestăm: pe mircea țuglea nu l-a adus barza, ci pasărea rok

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

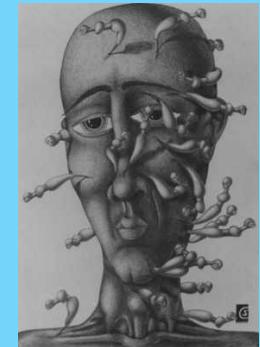
[Pagina 10 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

ochiul tău

e limpede că ochiul ţi-e tulbure, azi pe la casa
albă l-am văzut pe meijin, jucind şotron cu nişte
pisici galbene, mi-a făcut un semn amical cu tentaculul
şi mi-a spus e un chin, tot o să plec eu în america, la colţ
era un borfaş, rugîndu-se în genunchi la dumnezeu să-l
păzească de diavolii cu chipiu, dacă nu, să vezi pe lumea
cealaltă cînd eu o să viu! altul trecea zîmbăret
susținînd că nimic nu se schimbă nici în dragoste
nici în alte afaceri, oricum, arafat e băgat pîn' la gît în
atentate şi carnavale, după cum anunţă agenţiile
internăţionale, she's got the look strigă nişte tipi
referitor la ochiul tău, oricum, oricum, am punctul
meu ferm, bărbătesc, de vedere, e foarte limpede
că ochiul ţi-e tulbure, şi lumină nu cere

darmite cind auzi că fantoma lu' crăcănatu' bîntuiie
prin berlin, însotită de-o liotă întreagă care
se presupune c-ar fi statul major, că s-a inventat

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 11 din 114](#)

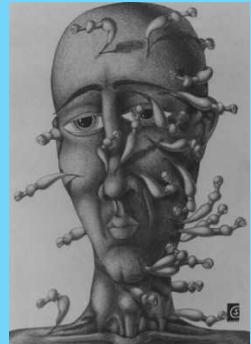
[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieşire](#)

papagalul gînditor, vorbitor & călător, care
în loc de plisc are-un led, darmite, darmite
ce să mai cred? l-au dat pe lenin, pe cioclu
jos de pe soclu, un tramvai a oprit în stație
și vine inflație, bush și gorbaciov își ciocnesc
palmele încîntați, niște betivi dorm în şanțuri
obosiți, surmenați, oricum, aflu că urșii-au
propus cultivarea unor suprafețe întinse de mure
și oricum, e limpede că ochiul ți-e tulbure

asalt

Pagina de titlu

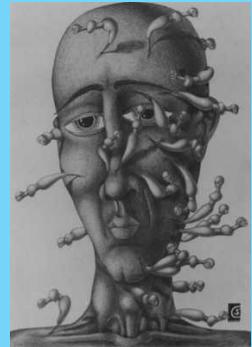
Pagina 12 din 114

Înapoi

Întregul ecran

Inchide

Ieșire

(*btlie, tălibt*)

mereu m-au atras anumite cuvinte, -mi părea că unele au sunet de vid, rostite, că se referă de fapt la nimic, bolboroseam stînd pe tron, în baie, luat de-un fel de transă, repede-repede vreunul, ca *butelie*, sau *borcan*, și el devinea *btlie, tălibt* (ce să-nsemne *tălibt*?), altele erau animăluțe fantastice, din aliens, *coțofană* sau *coropisniță*, care-aveau coarne, mîncau oameni ele semănau, sub limbă-n rostire, cu veverițele coada lor flutura stufoasă-n auz, căcătel ieșind sfios dintr-un alt intestin, la vale în derdelușul de faianță alunecau, încîndu-se demne, ieșeam din baie mormăind *btlie, tălibt*, mai trebuia să zbor și la grădiniță, unde m-aștepta cătălina

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 13 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

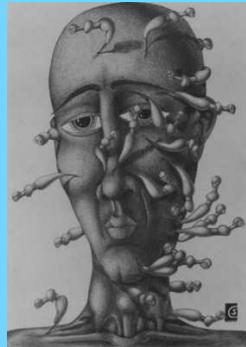
[Închide](#)

[Ieșire](#)

gust de august

august cu ploi scurte, cînd am scîncit
amîndoi la cazino pînă ne-au luat dracii
cînd ne priveau stabilopozii zicînd și noi
la vremea noastră, cînd mîna mea pe fundul
tău levita și cînd marea tăcea
de fapt noi venisem să-l vedem pe eminescu
dar ce mi-am zis, hai să te fericescu
și te-am pupat la colțul buzei tale albastre
cîtă vreme valuri se frecau de coaste
și te-am luat în brațe ca pe o mingă
ce lumina pînă-n zări
și am plecat călări, călări
adulmecînd ierburile, cerburile
algele, falangele
unor nevisate mări

și acum? s-a trecut
deloc nu mai simt gust
de august

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

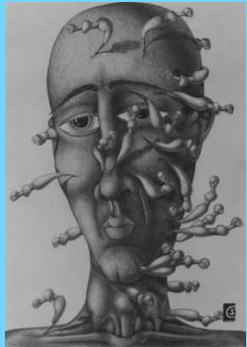
[Pagina 14 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

(clipuri erotice)

începusem să visez clipuri erotice cu pamela anderson, stînd acolo-n cămăsuța mea portocalie de șoim al patriei, cu mîna cătălinei strecurîndu-se insinuantă pe dedesubt, coborînd lent cu unghiile ca la ski pe pîrtia moale de piele, mă făcusem mai roșu decît crăvățica mea tricoloră, mai tîrziu a venit fotograful, ne-a așezat pe scaunele și-a zis să zîmbim ceilalți erau cam speriați, ce vrea nenele-ăsta? pînă la urmă au ieșit toți hlizindu-se, doar eu m-am ținut tare, cu mutra fixă, un *macho* adevărat, eram dîrz acasă-aveam buzduganul lu' harap alb și-ncă unul secret, izbeam în zmei de scoteam until din ei

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 15 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

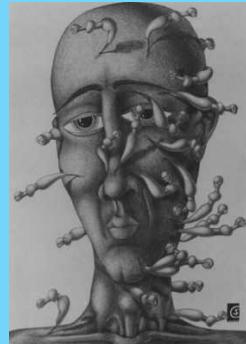
[Închide](#)

[Ieșire](#)

la o fotografie

iată-te în hic et nunc-ul
meu, tu cu pruncul
alături, fotografie, și eu
ascultîndu-ți șoapta
o flăcăruie și ai dispără, ca o dare din plete
și n-ai mai fi tu, visătoare
 juișătoare
cu cît timp în urmă duceai la exasperare bărbății?
cu cît timp în urmă, amanto, ne gîdilam, făceam canto?
întreb către poză
ea e alb-neagră și nu-mi răspunde

ți-a rămas doar zîmbetul trist, altcineva
îți privește privirea
semănînd atît de tare cu toamna, cu ziua ploioasă
altcineva, misterioasă
 dacă ai fi aici
și mi-ai sări pe clapele mașinii de scris

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 16 din 114](#)

[Înapoi](#)

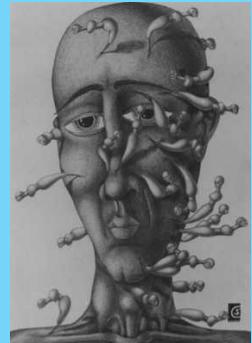
[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

încă n-aș crede c-ai fost reală
c-am fost împreună la ceaiuri dansante
 în pas de andante
am fost?

dar nu are rost

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

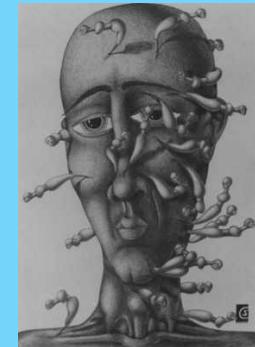
[Pagina 17 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

începe să scrie

mircea are ochi verzi, are
păr pe picioare
pe care și-l ascunde cu pantalonii
citește cărți pe care nimeni nu le înțelege
dar despre care se spune că sunt bune
și dă din umeri și dă din aripi
până dă de dracu'
care-i face un semn mic cu coada
hai să bem o bere
și cum stă aşa, la masa de lemn
se vede că pînă și dracul are
niște păr pe picioare
tu ce mai faci, zice necuratul
tot mai scrii poezii
despre fete cu părul de aur?
nu știi decât să faci mișto, spune mircea
ce-ar fi să te duci tu dracului?
și dracul se duce în el însuși

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 18 din 114](#)

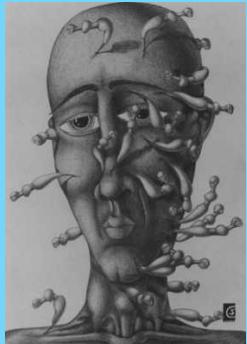
[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

mircea se uită în stînga, se uită în dreapta
se uită în centru
pînă ieșe un înger și zice
de ce te uiți tu în centru?
măi îngeraș, spune mircea
te pomenești că n-am voie
hai, ia-o la picior
și, apropos, ai păr pe el?
am, zice îngerul
bine, baftă
apoi, mircea fumează o țigară
și începe să scrie

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 19 din 114](#)

[Înapoi](#)

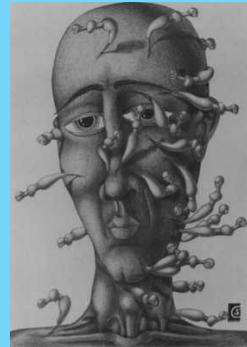
[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

o umbră ea tace

uite, acum stau în pat, învelit
de plapuma cea albă și nu
e nimeni să-mi pună mîna pe frunte
mă uit pe pereți și zăresc
doar o umbră ea tace
eu tac, ce să spun
un banc poate, să rîdă
în hohote vecinii prin somn
mai trăiesc oare, dacă
au dispărut cu toții luați de un val
mai tu ești singur, îmi spun
și pe loc scriu și versul ăsta
mai tu ești singur, stai
sub plapumă și crezi că te apără
de incendii dar tu deja
începi să arzi, să te retragi
din patul tău din real, și iată
ce mai rămîne, adică doar
o umbră ea tace

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 20 din 114](#)

[Înapoi](#)

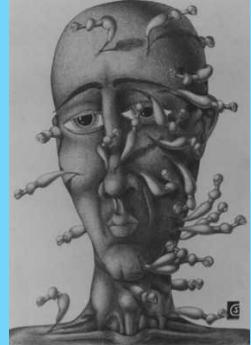
[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

cinci lalele

înt cam mahmur, vă previn
tocmai intru-n poem, cînd
ei drăcie, văd cinci lalele
galbene, strălucind ca
lanterna, de-o săptămînă
nu apă le-am dat, ci sifon
în vază stau ca-n balon
cinci dame-ofilite, bătrîne
uzate, filate, n-au aflat
ele ce porcării îmi trec
mie prin cap, ca unui
tîmpîtel de poet, cum
îmi sforăie mintea, le
strîng tandru la piept
constanța-n cinci dame
pe cinci voci, cinci dulci
mormoloci, prin aievitatea
care rîgii ca un gîtlej

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

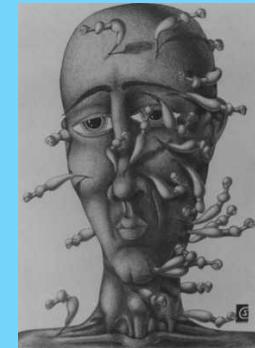
[Pagina 21 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

terasa colonadelor blues

cum să mai scrii poeme de dragoste
să scriii cum noaptea, la fereastră
sub lună, da, chiar sub lună, și
s-a făcut deodată aşa lehamite că
de mirare-ai scăpat ţigara din mînă
ea s-a ciocnit de asfalt, răspîndind
scîntei în juru-i, și-n lumina lor
tu ai văzut saltu-ngrozit al unei
pisici care, biata, abia adormise?
să scriii despre mica umbra, deodată
sărind din oglinda unei vitrine
și care, la braț, te-a cărat toată
ziua, prin magazine, iar seara
cînd ai ajuns acasă, frînt, amețit
de voaluri, de rochii parfumate
de maimuțoi și-nghețate, ai băut
singur, năuc, jumate de vodcă?
sau cum, cu ochii-mpăienjeniți de

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 22 din 114](#)

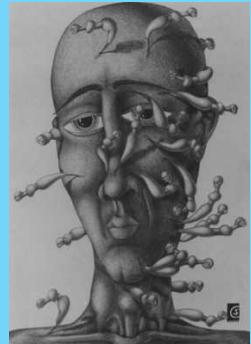
[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

atîta citit, cu mintea goală, te-ai
oprit la terasă și fără nici măcar
să guști berea-ai chemat florăreasă
ce, foșnind fuste, într-o clipă a
și venit cu un braț de buchete, cum
să scrii că n-aveai cui le trimete?
la naiba, toate s-au spus, și s-au
scris toate poemele de dragoste care
cîndva, s-ar fi putut măcar scrie
a rămas, în amurg, cerul gol ca
pielița unei fete, sclipind arămie

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 23 din 114](#)

[Înapoi](#)

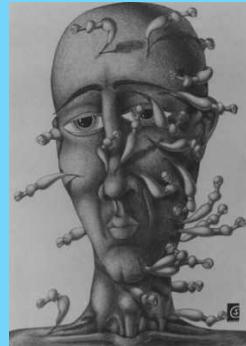
[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

live! unplugged!

locuim într-un poem mare cît
blocu' ăsta înalt și urît
ca o cutie cu multe etaje
și dormitoare garaje, unde vecinii
cu mutrele lor de actanți, își
parchează hoitul și cresc
în ghivece semnificantă, ei
mă salută slugarnic, cu pălăriile
scoase, îmi duc gunoiul, iau
sifoane și mă servesc mereu
cu țigări, cu bomboane, apoi
ca să rămînă-n poem, mă
cheamă să bem, dom' mircea
zic ei, ce-i cu viața noastră
cum mai urcăm, că liftul
nu merge, cum să ne
mai textualizăm? apă
caldă nu, jegul stă

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 24 din 114](#)

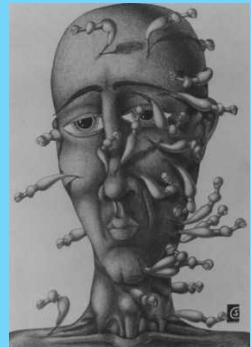
[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

pe noi ca rufelete pe sîrmă
ne vede cititorii și zice, uite
bă și la ăștia, parcă-i din
cazanu' cu smoală, muște
cu pliciul puse pe coală, las'
să trâncănească, zic, altceva
ce-au de făcut, noi muncim
creăm, bă! artă, bă!
intrăm direct în eternitate
live! și unplugged!

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

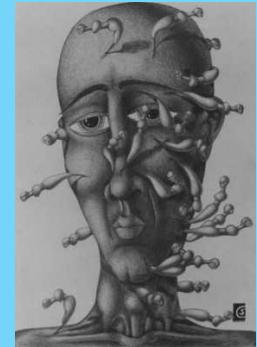
[Pagina 25 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

(chestii adînci)

îl duc pe nepotă-miu la tren, are căciuliță
cu moț și fular violet pîn' la nas, da-i ff chipeș
la vîrsta lui eu eram bosumflat rău, stăteam
în poză ca pe wc, trece și-un nene prin nea
cu trei ziare fleoșcăite, dar strigînd în șoaptă
(sau îmi pare?) *frankfurter allgemeiner zeitung!*
die presse! *magyar hirlap!* al naibii, îmi zic
ce să caute cu *faz-ul* moșu' aici? sau cu ziarul
lui kraus? îl privesc neliniștit, n-o fi chiar moșu'
ăla? și dacă-i, nu ne ia la mișto? ăsta mic
zice să vin cu el la bucale, eu că nu-l las să plece
mai simplu-i, aflu, în loc să dai să ceri încă
anume ce? asta-i altă chestie-adîncă, (bunica
a murit de crăciun, eu sănăt tot ca de stîncă)

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 26 din 114](#)

[Înapoi](#)

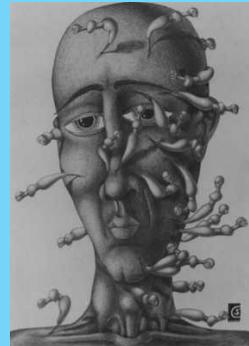
[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

la sifoane, remix

marele poet mircea țuglea stă la
coadă la sifoane, și chiar lîngă
el doi țigănuși îi și traduc
opera într-o limbă de foarte mare
circulație, baba cu negi în obraz
e dactilografa, cu un cornet special
trage cu urechea la tot ce bîlbîie
mircea în somn, și imediat bate
la mașină, apoi trimite foile
semnate anonim, pe la reviste
însă degeaba, toți recunosc stilul
bărbosul este, desigur, manager
a făcut avere vînzînd poeziiile lui
mircea țuglea, la început c-o tarabă
apoi cu două, și-acum, uite, are
vilă și supermarket la parter, mai
sînt, firește, și-o groază de
cititori la coadă, ei cu toții

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 27 din 114](#)

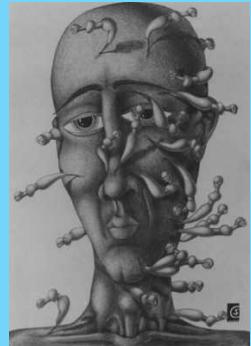
[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

așteaptă ca mircea, cu jetul
sifonului, să scrie pe-asfalt un
poem cum nu s-a mai pomenit
ș-apoi, cu ce-a mai rămas, să
împroaște în public, de să rămîie
toti fleoașcă și bucuroși, însă marele
poet mircea țuglea scuipă doar
ușor pe asfalt, el e foarte modest
d-aia-l iubim aşa mult, o să pună
de-un șpriț și cu toții vom bea
de dragul artei, aici, la sifoane

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 28 din 114](#)

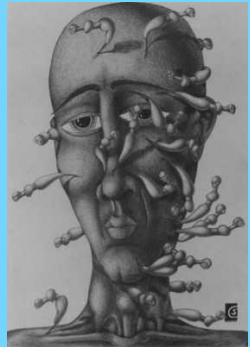
[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

II

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

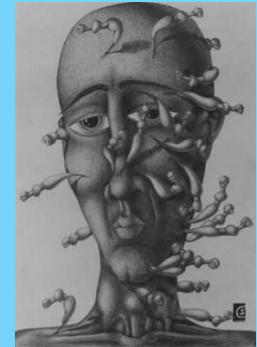
[Pagina 29 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

io, mircea țuglea, ajuns
in my twenties, văd umbră
de mîna-ntinzi, aer prinzi
sînt treaz, sînt și tînăr
ah muzica asta, eu cîndva
cloceam o iluzie, însă ea
n-a vrut, și-am înjurat-o
nimic ce crapă, ți-e dîra
ușoară, înaripată și acră
io, mircea țuglea, ajuns
in my twenties, sînt uns
și zeu fierbinte, hot god
io, mircea țuglea, scad

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 30 din 114](#)

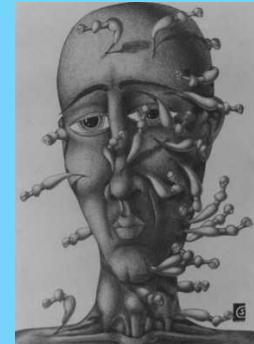
[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

un poem de-al fratelui meu
visele-mi aleargă cu mult
mai repede decât rachetele pământenilor
ele au ajuns de mult pe pluton
au și părăsit sistemul solar
și acum explorează galaxiile vecine
cîteodată se mai ciocnesc
cu meteoriți, comete, și se
întorc pe pămînt, pentru
reparații capitale, a fost un
poem de-al fratelui meu

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

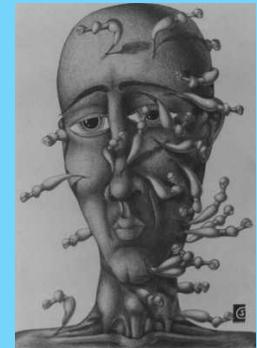
[Pagina 31 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

dimineața, ghirlande de cer
alb se ridică, și teatrul
fantasio-i o salată de boeuf
alături stă, zgribulit, chiar
mircea țuglea-n ceața mahmura
cînd vine, încet, troleul, din el
se coboară la primărie, transmitem
pe viu, iată, pescăruși în abis
cad și-n mare, să prindă
țiparii ce joacă, zdrobită-i
de-asfalt, a lor moacă

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

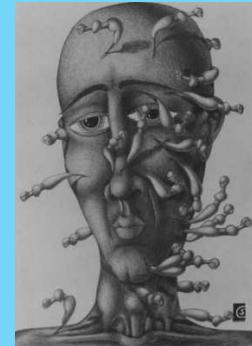
[Pagina 32 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

șase șase doi cinci nouă doi
ăsta e numărul meu de telefon
patrușpatru, șaptezeci, alte
numere importante, acesta-s eu
iau bursă și beau pînă vîrs
orașul natal nu l-am mai văzut
de mult, la douăzeci, și-unu ani
barba-mi crește, raportez, foarte
repede, și roiesc în inconștient
fel de fel de obsesii, iar de-nchid
un ochi, nu văd, zău, mai nimic
șapteșpe, cât dau randament
sexual nu interesează, oricum
n-am pe cine, noaptea-mi plimb
visele pe faleză, săadmire
cum tot eu pe valuri merg, ori
iarna, cum ninje decembrie
și, deseori, umbra mea de o sută

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 33 din 114](#)

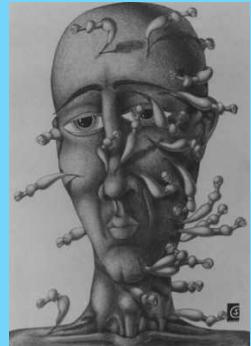
[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

optzecișicinci cm-nspăimîntă
trecătorii, ivindu-se-n fereastră
să fumeze-o țigară, șase șase
doi cinci nouă doi, ăsta e
numărul meu de telefon

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

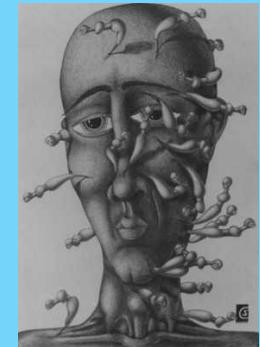
[Pagina 34 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

vai, ce plictiseală, doar
luna se plimbă, mouse mic
pe cer, întunecime și seară
e iară, trăim parcă-n gnoză
într-o vomă roză, aceasta
este camera mea, unde a
distrugе-nseamnă a crea
capul de-ntorc văd niște
picioare cu păr pe ele, sănt
ale mele, ce plictiseală
asta-i camera mea, luciul
ei roșu de catifea, e foarte
seară și e foarte ploaie

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

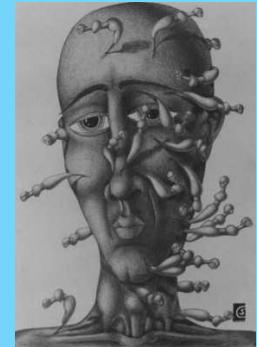
[Pagina 35 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

mimă-i lumea, și cu dînsa
laolaltă săntem noi, mingi
pe bot ținute-n sprijin
auctorii cei vioi, știm
de-aceste, că-n nucleu
coama-și scutură un leu
și că-n leul lumii taică
toarce-ncetișor leoaică
însă dincolo, ce-i oare
ochi de vulture, novă
sclipind, tînăr zeu încă
mai dactilografiind?
umbră-i, și mimă lumea
durere, draci & băutură
și demonul ăla-al lui
maxwell care nu mai apare

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

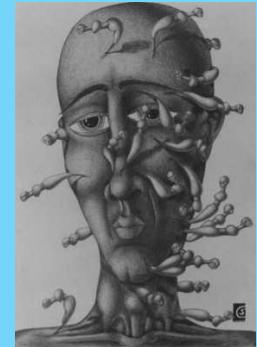
[Pagina 36 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

ea era frumoasă, ca urma de glonț și tare mai semăna cu ideea de ronț făcea, cu sforile propriilor miini, ce grațioase mișcări din coadă de cîini ea avea un şiret alb pentru buze, și vorbele-i erau transparente, meduze din cap dădea cu studiată încetineală cum ai scutura o peniță, de cerneală avea încă un ochi, de safir albastrui cu privirea oprită, în floare de cui țin minte, pe unghia degetului mic că păstra un strop de suflet, cubic

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

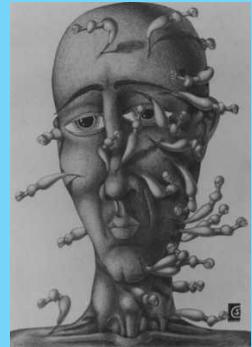
[Pagina 37 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

tu ești dulce și soft, cum
pepenele copt, ești zemoasă
mături cu umbra, furioasă
în cale tot, ai duh de pisică
cum zgâriile aeru-n trecere cu
a lui gheară-nchipuită, mică, tu
ești dulce și soft, și capriciu
și moft, pari mereu că arunci
pe cer caraghioase, și lungi
zmee, părul de îți scînteie
tu trăiești într-un cub auriu
infantă tu, într-un zar viu

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 38 din 114](#)

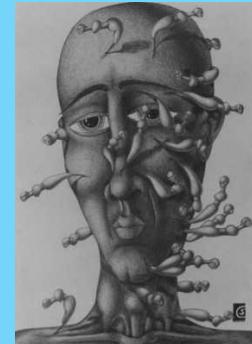
[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

toamna, -n orașul cu calești
tu nu mai ești, tu nu mai ești
decît o nălucire, nimic nu-i
din tine, împrejurul domului
parfumul femeilor nu mai are
al țîței tale, hélas, aer tare
nici dunărea mică nu trece, cum
treceai tu, îngîndurată, rece
pe lîngă mine, aici plouă, și
cad parcă tot timpul din cer
boabe de zahăr, cubi de piper

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

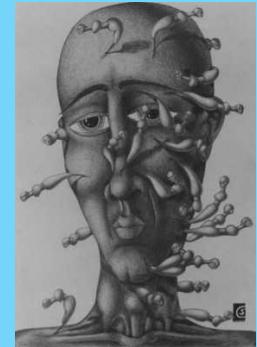
[Pagina 39 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

io, leopoldus, humil serv al
tău, clementissime deus, nici
nu mai știu dacă-n noul sau
vechiul hofburg fac pipi caii
iubita m-a părăsit, umbra ei
cutreieră alte alei, dincolo-s
japonezi, fotografiază totul
pînă și pe mine, care nu fac
parte din el, nici nu-mi plac
pozele, io leopoldus, humil
scriu aceste, că urbea pare
la pipăit, sex de fecioare

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

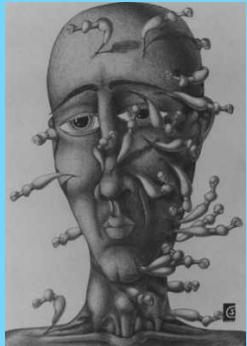
[Pagina 40 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

închei, deci, epistulia astă
cu iscăleala-mi finalicească

asalt

Pagina de titlu

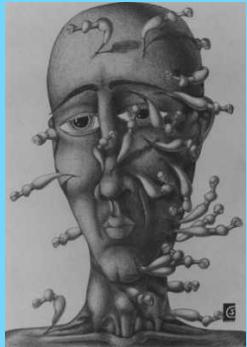
Pagina 41 din 114

Înapoi

Întregul ecran

Inchide

Ieșire

asalt

Pagina de titlu

Pagina [42](#) din [114](#)

Înapoi

Întregul ecran

Închide

Ieșire

urmează niște
poeme vieneze

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

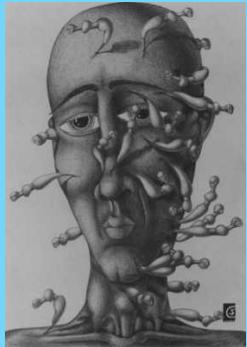
[Pagina 43 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

asalt

Pagina de titlu

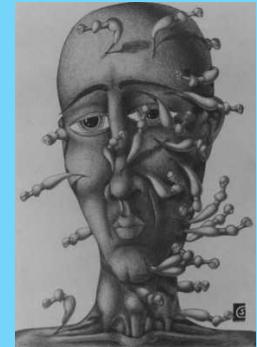
Pagina 44 din 114

Înapoi

Întregul ecran

Închide

Ieșire

Allein

O, primăvară-a dragostei, te-asemeni
wo ich bin ist chaos, aber ich kann nicht ueberall sein
sîntem persoană publică-acum, tre' să ne bărbierim, să
ne tragem un look mai acătării, că doar mîine
ne-apucă blazarea, sîntem un debutant în viață, un fel
de jack călare pe vrej, und so weiter.
Am fost și noi la monte carlo, ce credeți, și-n arcadia
am răzuit cișmigiul ca brînza cu tălpile, ne-am
dat cu trabantul pe magheru, am fost la cabaret și motor
dar n-am văzut decît morți de zăpadă.
Ne știu veverițele din schönbrunn, și leul cu cele trei
leoaice-ale sale, ne trimit salutări
toate vînzătoarele de castane, ne-a învățat mutra pînă și
vatmanul tramvaiului, mie și duhului meu.
Allein, allein, n'avem prieteni și nici iubite, doar hăul
de umbră care ne-nghite, întrebi, sînt tentantă?
răspund, ești cosmică, ești halucinantă, himeră, himeră
apari deja-n hărți, și bărbății te speră.

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 45 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

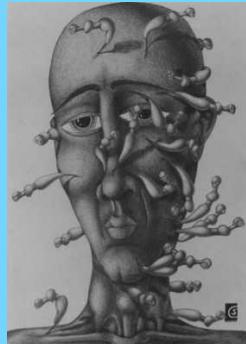
Amicul meu american a fost vara asta-n constanța, și?

 zic, it's a fucking city, with fucking people
 încerc să-i explic că nu-i chiar aşa, îmi povestește
 cum cineva i-a smuls sandwich-ul din mâna
 your fucking sandwich, zic, și-i întorc spatele, aber
 ich kann nicht ueberall sein, nein.

E totuși vreme pentru toate, pentru dragoste, danț

 vreme să intri-n femeie și vreme să ieși
 o vreme a singurătății, umbrei și prăbușirii, și vreme
 pentru joc și pentru împreunare, mai este
 încă vreme ca, diminețile, să-ți văd ochii-n oglindă, și
 vreme ca mîna-ntinsă să nu te cuprindă, este
 vreme să mîngii și să lovești, să izgonești și să uiți
 vreme e să visezi, și vreme să te trezești.

Ieri am citit toată ziua, și plimbîndu-mă seara prin
 volksgarten, m-am gîndit că trebuie, totuși
 să-mi iau și eu o nevastă, să fac copii și să-i cresc
 mai trebuie și să-nvăț să merg pe bicicletă
 ce va rămîne din mircea atunci, din arătarea cu plete, ii
 vor mai ciuguli oare porumbeii din palmă?
Stau cu duhul, zîmbim ciocnim, vorba lu' lefter, mai
 înghițim niște semnificat, shantih
 shantih, vreme-i să bei și vreme să verși, încă mai este
 vreme să intri-n femeie și vreme să ieși.

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

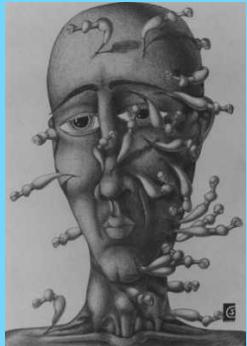
[Pagina 46 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

Eu printre frunze moarte, pe malul dunării mici, tăcere
tot eu mărșăluind prin schloß belvedere
eu pe treptele de sub friedensbrücke, și gîște plutind
așa plictisite-n reflexia urbei pe ape
tăcere, eu și umbra la cafe stein, ascunși după fumul
țigării, iarăși eu în uno city, citind
don't fuck there, nu pot să scriu despre asta, tăcere
eu în camera mea, deschizîndu-mi o bere.

Zic gruß gott, zici gruß gott, mai zic bitte sehr, zici
danke schön, zic auf wiedersehen, zici
wiedersehen, trebuie să pui doar accentul corect, poți
spune și der bus kommt, wir speisen uns ein
zum running power slam, dar e foarte complicat, ăsta-i
de fapt un poem, iar poeme nu se mai scriu.

Mi-e oaspete-o gărgăriță de ceva timp, doarme pe cărți
și pare că știe despre lumea asta mai multe
decît noi toți, poate-i o zînă bună, venită-n control
dragă gărgăriță, rămîi, tu ești singura
mea prietenă, doar tu mă aștepți cînd seara deschid
ușa camerei mele, și reintru în vid.

Tăcere, eu printre frunze moarte, pe malul dunării mici
eu și tigrul holbîndu-ne unul la altul
fiecare din cușca lui, iarăși eu, încă la cafe stein
tăcere-i, tăcere, wir speisen uns ein.

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 47 din 114](#)

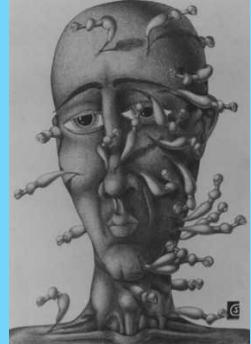
[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

Sînt în tramvai, mă gîndesc la ce dracu' să fac azi
 zic fie ce-o fi, mă duc la bibliotecă
aşa că mă trîii pe karl lueger, trec prin volksgarten
 şi iată-mă înăuntru, dar ce să citesc
tastez mircea țuglea şi, fir-ar să fie, se-aude beep
 nu-i nimic, zic, şi tastez şoitu grig
se-aude beep, ce bibliotecă-i asta, să nu-l aibă nici
 pe grig şoitu, e-un prieten de-al meu
a scris anticulinarele, ba chiar s-a şi însurat, nu
 mai citesc nimic azi, m-am săturat.
Lîngă votiv kirche se află votiv kino, şi votiv cafe
 parc-aş bea o bere, grosses, kleines
şi picoliţa zîmbeşte-n aşteptare, nu ştiu cum se zice
 mijlocie-n nemţeşte, aşa că iau una mare.
Trec cîini în pas uşor, prin parc, cu oameni agătaţi
 de zgarda lor, mai trec însă şi fete
rîzind pe biciclete, lui tămaş i-am furat un poem, şi
 el care zicea că-s om bun, altcineva
achim, crede c-am şi citit toate cărţile, fiindcă i-am
 spus nişte versuri din mallarmé, i-am
mai spus şi paolei c-are picioare frumoase, de-atunci
 vine la curs doar în fuste scurte, dar
unde-s eu, dacă m-aş putea împacheta şi pune-n buzunar
 lîngă ţigări, ar fi poate mai bine.

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 48 din 114](#)

[Înapoi](#)

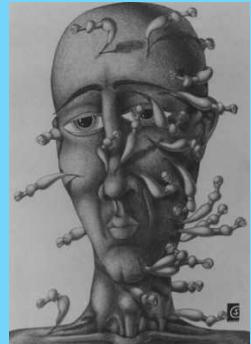
[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieşire](#)

Am învățat pînă și felul cum jamal trișează la cărți
cum dansează monika-n diwali, zilele
cînd fac piața cu shampa-impreună, nopțile cînd pictăm
și surîsul complice-al panterei roz, stă
agățată de-antena radioului, prin ea am aflat rezultatul
alegerilor din românia, și-a doua zi
am făcut cinste, acum ascult mamas & papas, simt că
[există

ceva dincolo de fiecare vers din poemul
ăsta, și nu doar umbre, cum zicea artaud, dincolo de elfi
se află chiar ea, care-acum zece ani
alături de alții, a cumpărat un metru pătrat din actualul
parc național, dincolo de mircea stă
micul animal crud, în fața bătrînei lui mașini de scris, îl
iubesc și pe el, însă nu foarte mult.
A fost o vreme, hélas, cînd eram deștept, eram tînăr, nu
se mai vede nici fumul țigărilor mele acum
și de tîrziu trist eram ca de-a marcului soață alean, noaptea
licurici îmi zburau cum cometele-n urmă, eram
dat naibii, și tînăr, acum mă bucură alte lucruri, mai mici
cum ar fi faptul că exist, că-mi mai visez
orășelul natal, că poate prietenii nu m-au uitat, c-am dorit
și-am fost îndrăgit, ochii mi s-au luminat
văzîndu-te, s-au umbrit căutîndu-te, și s-au luminat iar

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 49 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

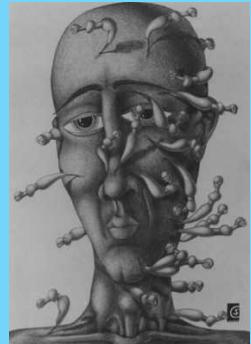
[Ieșire](#)

ca flacăra, dar ce folos, răspunsul prieteno
e goană după vînt, răspunsu-i acesta, doar himera rîzînd
în toate, ascultă și tu, cum se zbate.

Vom merge însă mai departe, cât mai departe, acolo unde
nici păsările nu ajung, plus loin, plus loin
vom aprinde focuri, și-n dogoarea lor ne vom dezmorți,

[vom]
săgeta fiare ne'nchipuite, cu blana sclipindă
ce ne vor tăia calea, vom întinde capcane, și diminetile
zarea iarăși o vom străpunge, cum trupul
femeii trezite din somn, ne vor urma iepurii neastîmpărați
duhurile, bursucii și veverițele, ne vor
da tîrcoale lupii, crezînd că sănsem de mîncare, dar odată
ieșîți din selvă, cum vor scheuna după noi...

Plus loin, plus loin, pînă cînd printre ierburi înalte vom
zări hîrjonindu-se tigri, pînă cînd briza
ne va lovi tîmplele, plus loin, pînă ochiul însîngerat al
cerului în apus se va întredeschide, și-n
apele lui moarte va sticli semnul neînțeles, pînă noaptea
se va căsca înghițindu-ne, și-și va desface
meandrele visul, plus loin, pînă-n fluturi de fum zburînd
lin, și rotit, spre lumină ne vom preface.

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

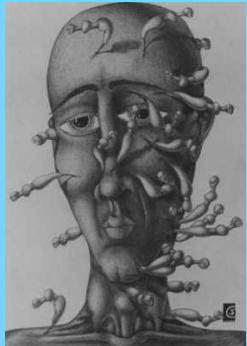
[Pagina 50 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

Vorba lu' rorty, the truth is out there, în marea-mbulzeală
acum că l-am găsit, ne putem odihni și noi, nu?
seara-n cer foiesc pixeli prietenoși, pe mariahilferstrasse
reclamele toate torc vesele, fișiiind, fișiiind
ăsta-i orașul lui mc și-al lui mușina-vodă, bodiu n-are
ce căuta aici, e prea bodiulesc, poate doar
să strige el prin tramvai, în locul vocii nevăzute, bitte alle
aussteigen, niște fetișcane din salzburg
m-agăta pe stradă, unde-i şarmul vienei, îmi ciripesc ele
aproape cîntînd, sănătatea frumoase, dar tu
himeră, ești mai frumoasă, știai că semenii cu nevasta lui
schiele, das ist funny, tu nici n-ai auzit
de schiele, îngerii ăştia ți-ar părea băieței pofticioși
buni să intre noaptea-n vise, deși nu
ești aici, în eye-face, pînă și circul din fața primăriei
1-au strîns de teama-ți, pe tine te reflectă
dunărea, de tine vorbesc în cafe olmeca, toamna-n orașul
cu calești, tu nu mai ești, tu nu mai ești.
Tlönplatz, sex uriaș feminin, în care privindu-l aproape
te-absorbi, tlönplatz, albastru-al fericirii
și-al lui yves klein, în baie-mi expun opera imperfectă
dar fără seamăn, o oglindă-autoportret, mă
întîlnesc cu duhul, îl întreb un' se duce, prin ploaie
răspunde, mă plimb prin ploaie, dar tu?

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 51 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

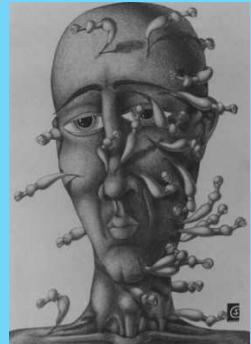
nu prea știu ce să-i spun, și zîmbesc, în minte-mi vine
poemu' ăsta de hesse, seltsam im nebel
zu wandern, leben heisst einsam sein, kein mensch
kennt den andern, jeder ist allein, allein.

Sînt foarte trist, am chef să-mi dau foc, tot ce se termină
se termină prost, it's finished mircea
apoi un somn lung, fără vise, seara pe mariahilferstrasse
purtîndu-mi mintea goală ca pe-un balon, și
ea zburînd și contopindu-se cu mintea angelică, prin cercul

cu trei nume deosebite, nu pe altă cale
mă apropii de mine decît prin tine, o tu, pe mine ție
[redă-mă

mă-ntreb ce rost au lucrurile, noi, de ce
mai trăim, cine ne tot trage șuturile astea în fund, n-ar fi
mai bine să bem ceva? mă plictisește pînă
și poemu' ăsta, nu înteleg de ce-l scriu, de ce am scris tot
ce-am scris pînă-acum, de parcă m-aș fi
spălat pe mîini, poemul în leopardă, în care s-au și-mbulzit
cîntecele lui donovan, versurile lui sorin
și tămaș, ba chiar și nițel ficino, pe bune, nici nu mai știu
la ce se referă acea vorbă-a lui rorty
pe care privindu-l în poză mi-am zis, ia te uită, seamănă
[cu

tatăl andradei, și mi-a devenit deodată

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 52 din 114](#)

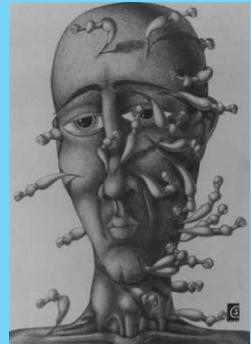
[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

simpatic, cît despre artaud, cu rușine mărturisesc că
[nu l-am
citat, mi-a povestit achim cum a murit, eu
îmi priveam mîinile, arătam cred cam ridicol, cu
[țoalele-aiurea
mereu parcă nebărbierit, cu membrele prea
lungi, neștiind încotro să o ia, ce naiba să mai scriu, m-am
săturat, gata, m-am săturat, vă îmbrățișez
al vostru

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

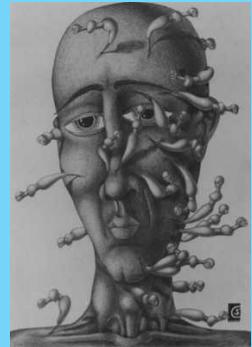
[Pagina 53 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

I.

Vino-n Wien să bem un vin. Peste-o lună am luat premiul Nobel

haus döbling, camera lu' mirce, cu mașina verde de scris
pe masă, scrumiere pline, poze cu emanuelle seigner, cutii
goale de bere, bruno monari, dali și schiele

spectatorii stau în pat și fumează, cam trimbulinzi
cititorii stau și ei pe unde pot, naiba să-i ia

intră dama de serviciu

dama: mein gott, această lume e nelumea

apar, sărind ca leii la circ prin flăcări
ileana, don quișoitu, fontana

lena lazăr, pocnind din bici: cercul de la viena!

aplauze, se scandează

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 54 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

lena lazăr: știați că viena are doar șase locuitori? ca-n propp: doi la primărie, doi la prefectură, actantu' și calu' m & m: n-ai uitat nimic? mai gîndește-te

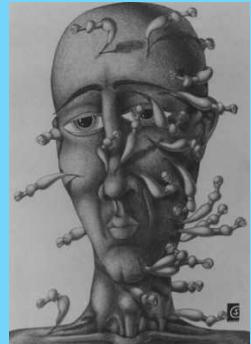
ruhe, toți se gîndesc
ochii lor cît cepele cresc

lena, sfioasă: doma cu camelii sau dama cu ofelii?
don quișoitu: motanul muniu, muniul motanu?
toți: fecioara lu' dali, sodomizată de propria ei castitate?

jamal, pe fereastră: jamal?
emanuelle, din poze: emanuelle?
nevasta lui schiele: nevasta lui schiele?
m & m, faraonic: nu măi – autorul!
anastasiu: știam eu

liniște/tăcere, wie heisst das auf deutsch?
s-aude, s-aude, în hall cum mirce cîntă

vino-n wien să bem un vin
îndulcit cu roz venin
vino-n wien cînd norii vin
și ne plouă-ncet, felin
ploaia limpede de mai

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 55 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

iară japonezi pe cai
meșteresc la blitzul lor
vino-n wien, ochii mă dor
fără tine, dulce chin
vino, să îmi torni în vin
roz venin din sânul tău

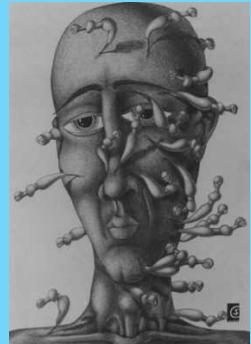
apare mirce, c-un sac de cutii de bere, tîrînd o pizza
imensă după el, z'ce: ce, party fără mine?

dama, sfioasă: mein gott
mirce, trăgînd-o: ne scuzați

înghesuie dama sub duș, s-aud gemete, scrișnete, pocnituri
ceilalți desfac cutii de bere, de răsună cum/loviturile de tun
atrași de gălăgie, ca și de miroslul de pizza, năvălesc în cameră
doris, monika, vatmanul tramvaiului care trece, călătorii și
trădătorii, ceilalți bursieri herder, caius dobrescu cu bodiu-n
buzunar,
iar ultimul,

clătinîndu-se, jamal, care z'ce: ich bin... betrunken
mirce și dama: was ist passiert? (zărind gloata) aha!

sobă în care arde un cîne lup
aducere-aminte despre vremuri trecute

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

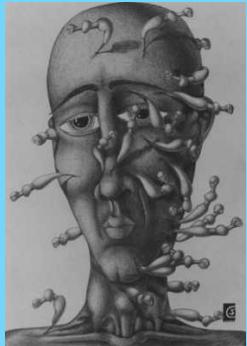
[Pagina 56 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

și despre faptul că te-am iubit
femeie, numele tău îmi evocă o cruciadă
în care zeii s-au luptat ca să te aibă
și te-au avut toți

mirce: vă vine să credeți c-am scris oda asta la treispre
ani? și că afurisiții de colegi mi-au furat caietul, și-nțele-
gind în loc de „oda“ – „oală“, au prins s-alerge prin clasă
strigînd „oală!“, „oală!“, într-o oră toată școala aflase, și pe
la colțuri golanii declamau, strîmbîndu-se de rîs, „sobă în
care arde...“ peste-o lună am luat premiul nobel, de-atunci
(mîngîind fundul damei) îmi plac mie femeile!... destul cu
vorbăria, sărbătorim!

bodiu, din buzunar: n-aud nimic! ce z'ce?
caius, îl scoate: ți-e mai bine?
bodiu: danke, unde mergem?

mirce: la prater, să bem! să ne dăm în roata mare, să
sărîm cu catapultele! acolo ceru-i lucios și din el cad cas-
tane, acolo

miroase a vodka chiar și-n wc, fecioare despletite că-
lăresc la hipodrom! (lui jamal) știu și-un sex shop, dacă
vrei!

jamal, din matrioska: ich... bin... betrunken (cade)

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 57 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

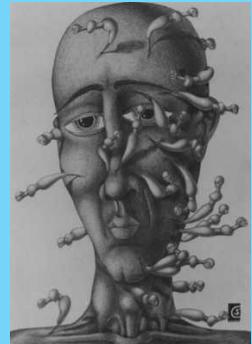
[Ieșire](#)

mirce: ei, valea!

dispar cîntînd „vino-n wien să bem un vin“

dama, obosită: mein gott, această nelume e lumea

din colț iese rinocerbu' și-nfulecă pizza
nevasta lui schiele îl privește cu poftă
m & m o privește pe nevasta lui schiele

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

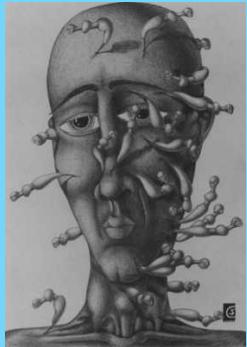
[Pagina 58 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

II.

Amor în Schottentor. Komm, wir tanzen. Minunata călătorie a lui Alex și-a Ilenei

schottentor, orele serii
militanți greenpeace împart bombe artizanale
la standul de tabak se vinde cartea asta
cîntăreți ambulanți, muzică din anzi

tramvaiul vine, coboară japonezi
apoi mirce și dama

mirce: cine ne tot trage șuturile astea-n fund?

dama: șuturile astea sănă pași înainte
mirce: texte (fetei din stand) cartea, bitte
fata: care carte?
mirce: cum care? mircea țuglea! (fata-l servește – damei)
nu vezi? texte, mă și-ncurc în ele, în roluri (răsfoiește)
ce dracu' tre să zic?

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 59 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

dama: nu-i aşa că m-am îngrăşat?
mirce, citind: da, semeni cu paola... aşa scrie – cine-o
fi paola? poate-n allein... (răsfoieşte) i-am spus şi paolei
c-are

picioare frumoase... ce poem idiot
muzicanţii, cîntă: yo te amo tanto...
mirce: auzi? komm, wir tanzen
dama: ja, wir tanzen

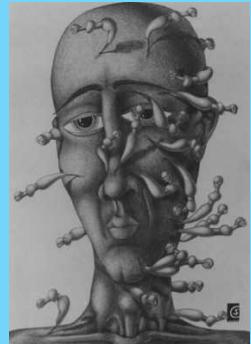
cineva introduce textul, numai
o băbuťă care cerşeşte nu vrea să fie-introdusă
se zbate, mirce şi dama o trag înapoi
odată cu ea pe alex şi pe ileana doi

alex: la naiba! tocmai vroiam s-o tai la aba
ileana: seamănă cu infernu' lui dante

militanţii greenpeace îi înconjoară, le oferă
nava lu' cousteau pe mărgele, se cîntă imbacocha
în cinstea lor, japonezii tropăie şi fotografiază

dama: willkommen!
mirce: mîncăm o bere?

bere de salcii, bere de vis
licoare de creier uitat deschis

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

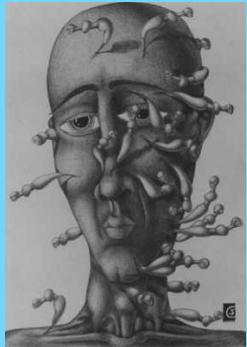
[Pagina 60 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieşire](#)

mirce: hai să vă recit ceva din jurnalul' meu:
„azi, ileana mi-a făcut o surpriză nebănuță, anume fap-
tul că mi-a dăruit cartea nou apărută – a lui heidegger, sein
und zeit – adică ființă și timp

este chiar monumentul gîndirii heideggeriene, și mă în-
treb dacă nu cumva am așteptat clipa asta, cînd o să am
traducerea în română, sau cînd o să fiu în stare să citesc
în original, pentru a începe să-l descifrez, atît cît se poate
descifra, pe heidegger“

asta, acum trei ani
ieri, la nationalbibliothek, citeam heidegger și masoch
cred că-l prefer pe masoch lui de sade
dama: to love and to be loved, what joy

tăcere, se bea bere
tramvaiele vin și pleacă
băbuța care cersește se-apleacă
să-și lege şireturile

mirce: și întorcîndu-mă prin zăpada din ring, am simțit
pentru prima dată cu-adevărat că orașul ăsta e ireal, că
dincolo de aura lui, de lucitul fantastic, de concertele de
anul nou se ascunde o aceeași singurătate, un același vis
întrerupt ca și ale noastre

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 61 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

am simțit că iubesc zăpada pe care calc, arborii goi din volksgarten și felul în care arată acum, după sărbători, piata din fața primăriei, părăsită, jalnică

exist, lumea nu-mi pare goală

dama: na komm

ileana și alex: știi ceva? ia dă-ne textu'

parafe, chestii, mirce le dă textu'

japonezii fotografiază

alex și ileana: hei, e cinciu'! luminița!

sala e cinci, luminița: alo, alo?

cei doi: luminița, ne-auzi?

luminița: foarte prost

cei doi: scoate-ne de-aici!

se vede o săgeată uriașă de mouse cum pătrunde

trece peste japonezii mască, muzicanți și militanți

se oprește pe cei doi și face clic

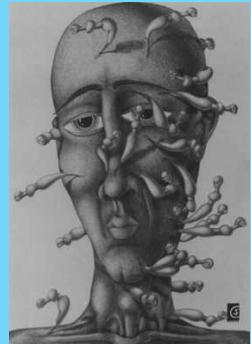
alex și ileana dispar în nimic

schottentor, orele serii

militanți greenpeace împart bombe artizanale

la standul de tabak se vinde cartea asta

cîntăreți ambulanți, muzică din anzi

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 62 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

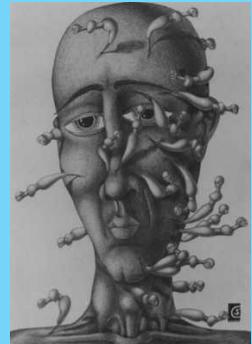
[Închide](#)

[Ieșire](#)

tramvaiul vine, urcă japonezi
apoi mirce și dama

fata-n stand stă ca-ntr-o poză
băbuța se preface în pulbere roză

haben sie zwei schilling für mich?
danke

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

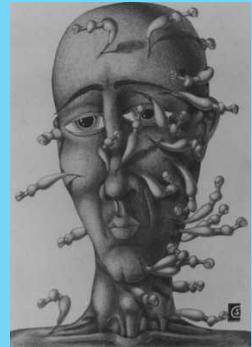
[Pagina 63 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

III.

Metoda Gaspey Otto Sauer. Ce-i proezia? Cîteva secunde înainte de trezire

după party-n haus döbling, noapte, țigări fumîndu-se singure
și-ntr-un colț shampa, pictînd
mirce îi va lua un interviu autorului, din cauza asemănării
de nume, replicile lor se vor suprapune
unul dintre ei, la coniac, citește tare din gramatica germană
a lui leist, heidelberg, juliu groos, 1899

odată ce școlerii aŭ ajuns acolo ca să pótă începe studiul
gramaticii, pentru profesorul care procedéază pedagicesce
și nu va recurge nică odată la o metodă nesistemantică și
tîmpitóre a la ollendorf... ce dracu face bou' ăla? aproape-i ziuă, și coniacu' s-a dus... cînd ambrozie citea, ochii
lui alunecau pe pagini și inima alegea înțelesul, dar vocea
și limba lui se odihneau

apare celălalt: hallo, am întîrziat un pic, să-i dăm dru-
mu': domnule țuglea... zi-mi „băi autorule“ sau „scripto-

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 64 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

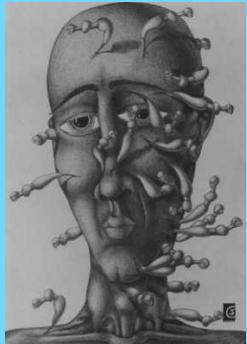
[Ieșire](#)

ru' naibii“, da' nu mă lua cu... aha, am înțeles – atunci încep c-o întrebare aşa, mai intimă: de ce „mirce“, și nu, cum trebuia, „mircea“? ăsta-i semnul irealității tale, vii de fapt dintr-o proză de-a lu' fontana, unde erai ăla care tipa „exist, într-un manuscris murrealist“, a citit chestia asta-n junimea și era să iasă cu părui ală

ok, m-am lămurit – dar proezia? știi, mă întreabă fraierii de cititori mai mereu, „ce-i de fapt, domne, proezia?“... nu e nimic, vorba lu' cage: afirm că n-am nimic de spus – și iată proezia... întrebarile astea, „ce-i cutare?“, „dar cutare?“, sănătățile metafizice, fără răspuns – aş prefera, poate, niște întrebări patafizice, dat fiind că ele, cum zicea tata jarry, trec dincolo de metafizică exact cât metafizica trece de fizică

ce nu-i proezia, atunci? proezia e totul, este ceea ce simți când strivești între dinți o boabă de strugure, când te plimbi seara pe malul dunării și când, departe de tine, auzi orașul masturbându-se, este umbra care îți năpădește încet mintea, fetișcanele moarte, și dîra de sânge pe care o lasă mâna ta, scriind, pe suprafața de sticlă a foii

cum adică, fetișcanele moarte? păi flori marieta anca monica violeta rosana corina luci cezara liz manuela alina sorina ramona ralu și paola... și cîrciumile, nicorești ocaua lu' cuza delicia piulița trocadero meduza terasa colonade-

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 65 din 114](#)

[Înapoi](#)

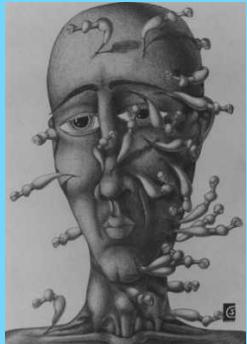
[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

lor moara lu' făgădău gențiana aba cafe stein la mustacă
bolta rece și shorley sau surely

dar vraja mării? sigur, și vraja mării, apoi bibliotecile, cea din tecuci, unde-am citit tot jules verne, bibliotecașcolii patru, de unde-am furat maupassant și l-am vîndut în talcioc, biblioteca județeană, în care ascultam vivaldi cu grig și-o muscă se aşezase pe disc și se-nvîrtea-n ritmul muzicii, biblioteca liceului călinescu, unde chiuleam cu costică și cu acea neînchipuit de frumoasă alina, căreia nu știa de ce îi plăcea de mine, eu cel nebărbierit, purtîndu-mi hainele cum nu trebuie, și mai ales puloverul roz, care mă semnaliza de cum coboram din troleu, și pe care l-am vîndut, ca să vezi, tot în talcioc, apoi biblioteca din coiciu, pe care i-am arătat-o oanei și pe drum îi explicam cum am sărit eu din tecuci în constanța și că din constanța unde-o să mai sar, oana pe care am întîlnit-o și-n iași, la casa universitarilor, cum stăteam cu amicii la bere, ea s-a apropiat tiptil din spate, mi-a pus palmele la ochi și m-a întrebat c-o voce dulce „cine-i?“, era acolo și bodiu, care-mi ctea cartea și rîdea de parafraza la ginsberg, aia cu „cele mai strălucite minți ale generației mele, sorin și florin“, și eu i-am spus „uite, una dintre mintile strălucite stă la masă, lîngă dorin popescu, și bea fanta“, sau ce avea florin atunci, la care bodiu m-a întrebat „cine-i dorin popescu?“, „cum, nu-l cu-

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 66 din 114](#)

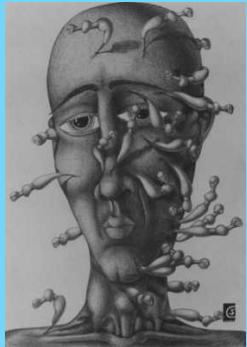
[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

noştii pe dorin popescu?“, i-am zis şi l-am privit uluit – mai erau dan şi dănuţa lungu, cerasela şi chiar, prin cerasela am dat de schiele, eram cu sorin, ea şi michele în atelierul unor amici pictori, şi cum stăteam pe buturugă cerasela ne-a arătat cîteva schiţe, de unde să ştiu eu că aici, în viena, o s-o văd pe shampa pictind schiele pe lemn, că pe perete-o să ţin, alături de visul lui dali, portretul nevestei lui, şi că ambele reproduceri îmi vor aminti de-o himeră? de unde să ştiu atunci, în librăria prăpădită din tecuci, privind straniu la cartea cu nume italienesc şi întrebîndu-mă dacă face banii sau nu, de unde să ştiu că cel care-a scris-o mă va trimite aici, în viena, şi că citindu-i prefaţa la celan în nationalbibliothek o să mi se deschidă minţii die niemandsrose, trandafirul nimănui? romanul lui l-am cumpărat pînă la urmă-n ipoteşti, dintr-o prăvălie unde se vindea țuică, şi unde dan a găsit reviste vechi de zece ani, apoi am luat şi noi o sticlă pe care am băut-o la lacu' lui eminescu, pe insulă, era şi sorin, o figură şi asta, care-mi scrie acum să stau cîte zece minute pe zi în schönbrunn şi să exersez cei şapte ani de-acasă, mi-a mai spus odată că-s porc, după o noapte-n botoşani cînd am băut groaznic, în principal vodcă, şi-n autobuz dormeam cu capu' pe sînu' unei tipă din bucureşti pe care am uitat cum o cheamă (margot!), iar bodiu se făcea că nu mă cunoaşte, deşi cu el

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 67 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieşire](#)

băusem, întrebat fiind cine-i mircea zicea „unu’ pe care se chinuia lenuța să-l trezească“, îmi vine să explodez, – cine-s ăştia? ăştia-s dușmanii mei: cristi cătălin sorin costică silviu și achim

vezi, cam asta-i proezia

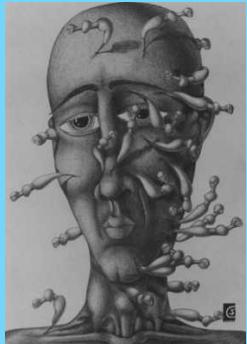
și totuși, derrida crede că-i cel mai interesant lucru din lume, mai interesant poate decât lumea însăși... nici lumea nu-i interesantă deloc, și nici poemu’ ăsta pe care l-am început și nu știu cum să-l mai termin, măcar partea-n care ne aflăm, mîine am curs de germană și tre’ să mă trezesc la șapte, pînă cocoșu’ ăla al vecinului lui socrate nu-ncepe dracului iar să cînte

vă las, moarte bună...

iese

celălalt: nu știu ce l-a apucat de-a dispărut tocmai acum, la happy end, cred c-a băut cam mult, azi a găsit bere cu doi șilingi mai ieftină la eurospar și a cumpărat vreo zece, să aibă, plus coniacu’

a uitat aici și gramatica asta-a lui leist, pe care a văzut-o zilele trecute, plimbîndu-se cu dama, într-un anticariat

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 68 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

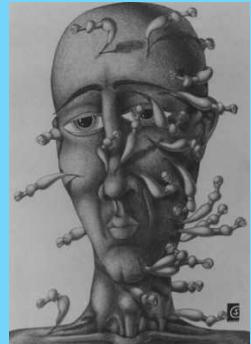
subsemnatul singur are dreptul de a tipări și publica cărțile compuse după metoda gaspey otto sauer

el își va da tóte ostenelile de a le perfecționa neîncetat
tóte drepturile sănt rezervate, chiar și acela de a edita
lucrărī nouă după numita metodă

auzi

se luminează, acum se vede shampa, pictind
was malst du? tot schiele?

nu, zice ea
vis, cu cîteva secunde înainte de trezire

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

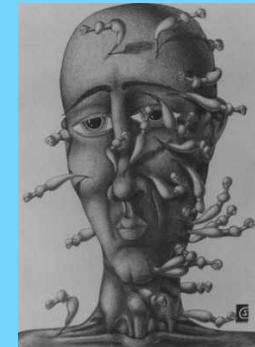
[Pagina 69 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

Liebe

Ăsta-i mărele meu cînt de dragoste
ieri am fost la o bilă și tacu' mirosea-a tine
iar achim, de sub bronzul lui proaspăt de cuba, mi-a zis
joci fantastic, apoi am băut cîte-un doppel
gin și-am fumat havane de 10\$, la miezul nopții ne-am
suit pe cămin și-am aruncat cu pietre-n
copacii burtoși picotind, și stînd lungiți sub clarul de
lună, ca două lumini bulucite, ne-am
înălțat cum remedios către cer, către regenwald, unde
tu, fiară albă în salt, te ivești prin ferigi.
E poemul pe care nu-ndrăznesc să îl scriu, poemul care
țeasta-mi umple cu vată de zahăr, de vin
puștii să mi-o înfășoare pe băț, pînă cînd, învîrtindu-se
ea se umflă cum roata din prater, și tot
rostogolindu-se cade-n osloplatz, o einer, chiar în fața
blocului tău, o keiner, o niemand, o du.
Obosită, încercănată, dar totuși frumoasă, zîmbind
de sub prosopul orange ca dintr-o portocală

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 70 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

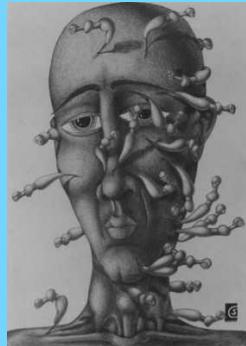
[Închide](#)

[Ieșire](#)

himeră ce-ți fiții trupul plin prin camera mea, pînă
cînd el, din umeri, aripi începe să dea.

Ce nu știm este singurul lucru pe care-l știm, iar ce
n-avem singurul lucru pe care-l avem
unde nu sîntem e singurul loc unde sîntem, unde nu
luminează roza, singura roză se află.
Am trăit și-am dorit, din kagran pînă-n grinzing, umbrele
ni le-am îmbrățișat, ochii ne-am sărutat
am văzut cum zorile pleoapa-și ridică, dintr-o cameră
de cămin răcoroasă și mică, sîntem unul
dar nu același, sîntem un sex tremurînd înspre stele
și-o pielită strălucitoare sfîșiată de ele
sîntem un ochi de lanternă în negură-ntins, cu lacrima
peste ape căzîndu-i, o dark dark dark
membrană-n care codița minții mele se zbate, pînă ce
sfera de neant, în zvînet, străbate.

Tot ce-am trăit alături de tine, de la cheful monikăi
unde ne-am cunoscut, pînă la serile
cînd, citind vreun le monde vechi în barul irlandez, te
așteptam în meidling ca soții blazați.
Si îmbuflările tale, și motanul nenăscut niño, acum
zis vasile de gras ce-i, apoi felul cum
n-ai vrut să mă săruți pe plaja de la majestic, dar

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 71 din 114](#)

[Înapoi](#)

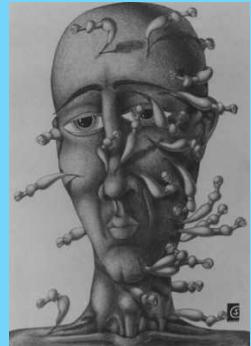
[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

mai tîrziu, m-ai tras realmente în tine
și-ai plîns în brațele mele, iar lacrimile tale aveau
gust de nisip, tot ce-am trăit împreună
plutind pe ring, de la bristol spre hotel capricorno
în fața pianinei lui paik, a cinei lui hahn
toate nessurile făcute de tine dimineața, drapată-n
pijamaua mea, și rujul pe care ti l-ai
uitat posesiv în baie, chipul tău surîzînd din oglindă
străluminat de placere și-ndrâgostit
chipul tău, de ochiu-mi răsfrînt și iarăși în tine ivit
liebe, -ntre ape bolborosind, liebe.

Tu ești sora pe care niciodată n-am avut-o, și
pe care am necinstit-o noapte de noapte
lacrima creierului meu de câte ori s-a prelins pe
sexul tău dulce, în întunericul tău roz
și pe tine îmbrățișîndu-te, de câte ori n-am pătruns
în floarea de lumină a sinelui meu
dincolo de care-n bălti de nimic duh plutește, și
trandafirul în spasm se trezește.
Fetiță, lolita și nimfă iubită, arcuită spre mintea
care te dorește, fetiță, primește-mi
cuvintele precum mă primești în tine, în negura
ta caldă, și sperma moale-a scrisului
meu împlinește-o, pînă ea făt va face, și-acel

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 72 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

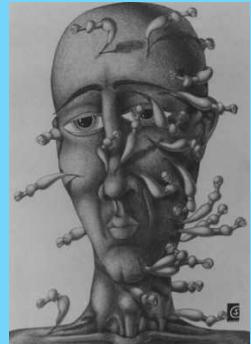
[Închide](#)

[Ieșire](#)

făt cu el însuși va vrea să se joace.

Aduc a extraterestru, de fapt, cum trec prin tlönplatz
printre grafitti de kugpi & blunzi, sănt
și eu ca-n coreggio, închipuire de fum sărutînd-o pe io
și ea ferindu-se, atîta zădănicie în ceața
reclamelor, atîta neputință în kahlemburg, cu slawek
și-atîta amărăciune întipărită-n zăpada
prin care pornești diminețile către nicăieri, fără odihnă
în semn de jertfă, aerului alb te oferi
atîta oboseală în tine, printre sînge și cărnuri, și atîta
febră-n privirea ce nu străbate, zidurile
zările-n seară-ntristate, atîta neputință în scris, și-n el
atîta tăcere, răsucită spre sine, de ea însăși
scîrbită, atîta plăcintă pe ring, printre oameni de sticlă
și amărăciune, himeră, irealitate și frică.
Tlönplatz, tlönplatz, în clopotul tău de umbră-mi aştept
minunea, sub ploaia de primăvară-mi aştept
mireasa, de strălucire beat, de stele luminat aştept
inima-mi sîngeră, sexu-mi lacrimă fără ea.

Se va sfîrși? voi spune și eu, cum lowell, what next?
fetiță, îți voi mai mușca din cărnăță?
mă uit la mine, profilat pe portretul lui rembrandt, cel

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 73 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

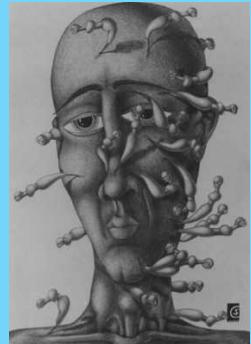
[Ieșire](#)

cu cercel, am trupul chircit, creierul
torturat de neputință, ce-mi mai rămîne? să-nnebunesesc?
dar nici atât nu pot face pentru tine.

Tot ce ating se usucă, îmbătrînește și moare, străzile
-mi par linii lungi, cenușii, șerpi de fum
serile-mi cîntă, diminețile-mi urlă de aşteptare, îți simt
parfumul în nări ca acum, dar nu
te mai am, brațele tale albe șalele nu-mi mai cuprind, e
aşa de aiurea, fetiță, aşa de aiurea.

What next, what next, iar plimbări pe kai, iar vizite-n
schönbrunn, iar veverițe, iar cafe stein?
iar vizitii, iar hofburg, iar japonezi, iar berggasse, și
amoruri scurte, șinfometate, haioase?
Mă-ntreb dacă toate s-au întîmplat cu adevărat, dacă
te-ai învîrtit tu-n jurul meu ca un șoricel
legânîndu-ți codița, să te scot la plimbare, și-am mîncat
noi vreodată chinezeste-n jasmin, sau
ai fost c-un străin? Îmi amintesc doar urme, umbre
mă prăbușesc, fetiță, mă prăbușesc.

Mă prăbușesc, hélas, dar scriu, și voi scrie mereu
nimic nu-i mai dulce decît prăbușirea
acum spăl rufe, după care voi ronțăi niște chipsuri, și
voi citi din silesius, spune el undeva
cine-n lume de dulce și drag prețuiște ceva, dulceața

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 74 din 114](#)

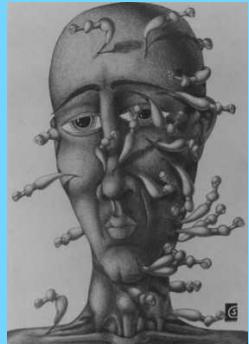
[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

căderii n-a cunoscut, îmi vor pune
vreo tăbliță pe ușă-ntru pomenire, la camera 214, aici
a trăit poetul cutare, vizitat de duhuri și
de iubita lui, care se strecura pe culoare ca o şopîrlă, să
n-o vadă vecinii, aici a murit el de căteva
ori, din neputință, și-a băut milioane de beri, cu dozele
și-a construit palate în freistadt, aici
s-a uitat el în oglindă pînă ea a pleznit, lăsînd să se vadă
în undele-i moarte îngerul orb, răstignit.
Ăsta mi-e cîntul de dragoste, încă neîmplinit, cum tot
ce-i omenesc, și-nceputul furat din bodiu
aș fi vrut să îl scriu în vremuri mai bune, să ți-l citesc
înainte de-a ne iubi, dar tu ești acum
unde oare, rătăcind prin ce selvă, heruvim călătoare
așteptînd ce minune să te doboare?

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

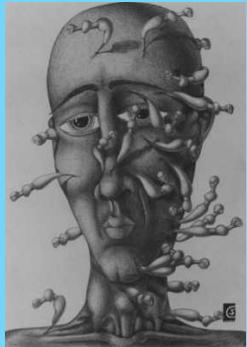
[Pagina 75 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

asalt

Pagina de titlu

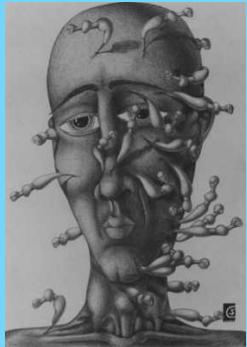
Pagina 76 din 114

Înapoi

Întregul ecran

Închide

Ieșire

asalt

liniște, plăcătiseală, vis

Pagina de titlu

Pagina 77 din 114

Înapoi

Întregul ecran

Închide

Ieșire

asalt

Pagina de titlu

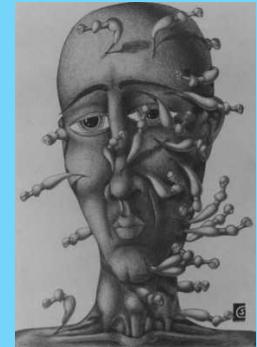
Pagina 78 din 114

Înapoi

Întregul ecran

Închide

Ieșire

21 ianuarie 1997 (die niemandsrose)

ioi, dragoste, nici tu nu știi ce-i cu tine
vei ajunge-o doctoriță simpatică, vei cîstiga
o groază de bani și vei mînca la cantină pe zece șilingi
vei colinda cazinourile cu haite de-amanți după tine
te vei opri etern în fața vitrinelor cu bijuterii, vei
începe să-ți uiți limba maternă, țara ta
ți se va părea la fel de îndepărtată ca și polul nord
te vei răci, vei bea o mie de ceaiuri fierbinți și tot
nu te vei încălzi, vei mai vorbi despre fericire, cu ochii
sclipinzi, și vei fugi după ea fără s-o prinzi
da, dragoste, nici tu nu știi ce-i cu tine, cât pojghița
asta subțire de aer în care plutești va mai ține
cât orașul prin care treci ca o fantomă micuță
te va mai lăsa să zîmbești pe sub pălăriuță –

au trecut aproape doi ani, te-am sunat
de crăciun, dar poate ți-ai schimbat numărul

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 79 din 114](#)

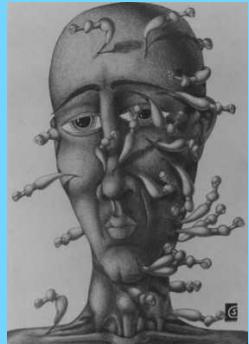
[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

cred c-ai mai înfulecat destule înghețate la tichy
de cînd am plecat, ți-au lins încheiatura destule brătări
bărbații au fluierat după tine, te-au invitat la cină
unora le-ai acordat favorul patului tău, dar nici
unuia nu i-ai dat cît mi-ai dat mie:
o floare-a nimicului, bolborosind

dragoste, un trandafir al nimănuiai

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

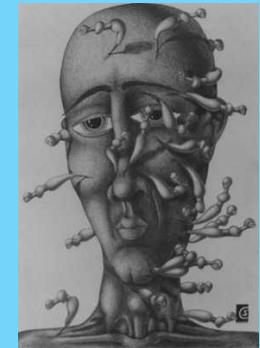
[Pagina 80 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

17 februarie 1998 (café mozart)

enter *mg*, c-o butelcuță de bere
d-aia de plastic, zic hai noroc, bă
să bem cât mai putem, sănt plictisit
miiine plec în orașul din coajă de franzelă
cu cerșetori, muieri bine și cazino
oraș sub fumul țigării, în care m-așteaptă
cine, verdammt, un zaț de senzații
o cană murdară, verde, cu toarta ruptă
dăruită de ildiko, și camera mea din
haus döbling, intru-n ea ca-ntr-o bolgie
și jamal, cu rîsul lui alb, sau shampa
pictind cine știe ce schiele pe pereti, atât
și zeama depărtării amară, încît...

știi tu mă mugure vremea aia
din primăvara trecută, tu te lăfăiai cu bursucul
aici și prin bukarest, în mansarda ta de trei

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 81 din 114](#)

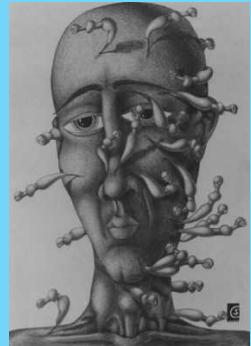
[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

coți, eu visam un vis atât de real
că mă lua greața cînd ieșeam din el
era toată negura, desprinsă din axe
și femei fără umbre, ba chiar fără aşchii
strînse într-o una și aceeași femeie
era o sinucigașă delăsare de sine, eu
martirul neînțeles (ha!), necrucificat, nevăzut
decît în aura clipei, prietenul fără
enghidu, luptându-se cu leul (ha, ha!), leu' din
nemeea (se caftea ca pisicu'-n
oglindă, vorba lu' șoitu), acel sfinx trandafiriu, solitar
fără coaste, fără sămîntă, doar vene
și neputință, nepăsarea (dar asta a fost mai
tîrziu), în fața urbei colorate, a orașului
fără zgîriile-nori, doar cu akh-ul sclipind
printre norii cețoși, aiuriți, mîzgălini
cerurile cu voma lor portocalie (mortocalie,
zici tu), și coffeteria aida, și restaurantul
iasomie (i.e. jasmin), și muierea-mi
de atunci, (știi cum mi-a zis mircea, mamă?
muiere afurisită, la care maică-sa a zîmbit
nedumerită, afurisită da, dar de ce
muiere?), după ea camera mirosea de
parcă s-ar fi ascuns sub pat, era fomee

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 82 din 114](#)

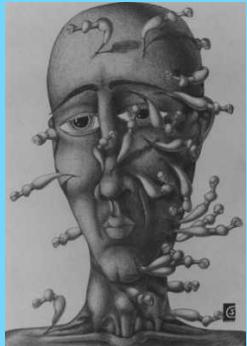
[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

era fetiță, era lolită, era madonă
era primadonă! ... cine ce mă perturbă?
mugurul cu glasul lui de turbă

brief aus wien, citește *mg* scîrbosul
parisul e-un oraș de conveniență, c-o veselie
de operetă, de la westbahnhof la hotel, care hotel
eu am stat la alpha, la imperial a stat horia sima
în timpul războiului, șeful guvernului din exil
cum putea să-i placă lui casou orașul ăsta fără mister
so what? hola! – să lăcramăm sus la grining
în fața unei halbe de vis bun
simpla bucurie a gesturilor astea de vacanță
(și-n disco enigma mi-a zis: m-am
hotărît: nu pot să trăiesc fără tine, dar
acum vezi că poate, vezi, vezi că poate?)
viena se vinde zilnic pe bani, mii de turiști
îi fotografiază sexul fosorescent, dulce
(ramona: știu pe unul care avea doar
două cuvinte mai tandre: desfă picioarele)
își devorează cu-amor crud pruncii
mai ceva ca femeile din montparnasse
stau la o masă din stadtpark, cu aceeași
caldă oboseală pentru altul, o melodie

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 83 din 114](#)

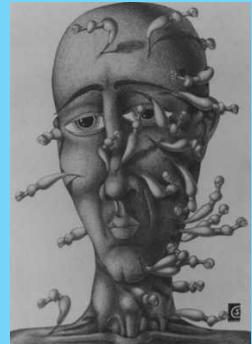
[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

agreabilă, locul tău gol din café mozart
iar în aer – un cerc alb pe fond alb

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

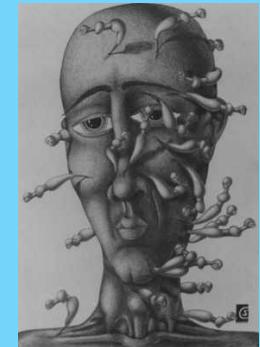
[Pagina 84 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

28 iulie 1998 (serbăm iar victoria)

sîntem în parisul rahatului de ploaie
în constanța curvă vioaie, sîntem în orașul
cu țîte de marmeladă, la care sug prunci schilozi
cu bravădă, sîntem în new yorkul maroniu
sîntem în cîntul de-amor al diabolului
către iubita lui, o femeie de ceară, sîntem
în ermitajul românesc al pîntecăraiei, sîntem
la prado, în vremia, vremia, vremiușka
dragostea mea leneșă, dragoste-absență
uite spoerri, zice mincu, deștept băiatu'
nu-l mai ceartă nevasta, cînd de fapt
totu-i din cauză că nu știi să pierzi, eu
mă magnetizam cu jamaică, dacă și
cînd vorbeam cu robert (adică, se
miorlăia) tu tremurai, dacă-ai uitat
cum alergam împreună pe kai, ai uitat
ai uitat? cum era cerul de *îmblumat*?

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 85 din 114](#)

[Înapoi](#)

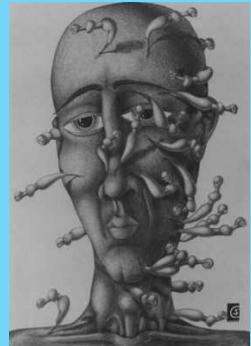
[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

mda, i-am tras cu jamaică, m-am trîntit
pe scaunul ăsta, în fața ecranului, oftind
am tastat win, click here to begin, am deschis
iară wordul ș-acum ce să scriu, mai bine
ascult niște muzică, atmospheric synthesizer
mountain dust, l'apocalypse des animaux
ce aiureală, unde-i mireasma ta de floare
de portocal, parfumul subsuorii tale, al
blâniștei din act, transpirată, lucindă, cui
îi mai fluturi la braț, especially for you
cu cine te mai preumbli, cu?

ursulețul ăsta care se suie pe fantă
ăsta din courbet, bucuria vietii, ăla cocoțat
pe fanta roză (monica: la omul-fantă
al lui nikita, le desena școlarilor fante pe tablă)
sînt obsedat de cuvîntul ăsta, în temeshvar
stam cu seba la țuică și vedeam numa' sexe
prin aer, mi-e rău, bere cafea tărie, call me
everyday, AZI SERBĂM IAR VICTORIA
BĂI CE SPUN AȘTIA? CARE VICTORIE?
ÎL CHEAMĂ LUCA, MY NAME IS LUCA
LUCA CEL NEBUN, ARE NERVI, ARE
STIL, vaCILE PLACIDE S-AU AŞTERNUT
LA IERNAT, AHHHHH CUM PRIVESC

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 86 din 114](#)

[Înapoi](#)

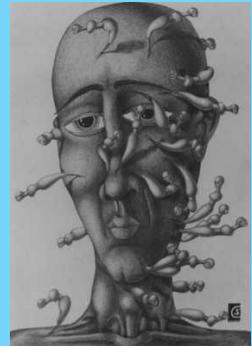
[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

ELEE NUTREȚU' CU MUUULTĂ POHTĂ!

*it's now safe to turn off your computer
și dacă nu vreau? hă hă hă-hă*

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

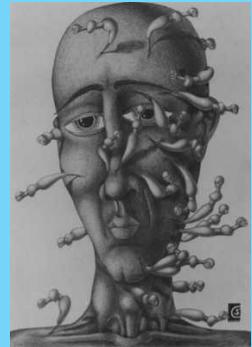
[Pagina 87 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

15 septembrie 1998 (mick roșcovănu')

și cum să scriu eu despre toate astea? cum
să-mi deslușesc mie însumi aerul de vis
teribil de real pe care m-ai făcut să-l răsuflu?
unchained melody, sănătatea flămînd după
mîngîierea ta, ai adormit odată jucîndu-mi
sexul, atît de firesc, și te-ai trezit pofticioasă
mă-ntreb dacă mă mai visezi, dacă din acești
ani în viena va mai rămîne vreo urmă, dar nu
va fi nici una, totul s-a dus aşa de complet, de
iremediabil, ca și cum s-ar fi terminat vara, îți
voi mai zări ochii mari, zîmbitorii, îmi vor mai
spune ei: prostuțule, flămîndule, dragostea mea?
ah cum trec toate, ah roada cum se coace, ah
cum rămîne cenușa doar, ah viață, du kannst
mich einmal, am ratat desăvîrșit, și-am știut
că voi rata, cît de desăvîrșit, de-aurea voi rata

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 88 din 114](#)

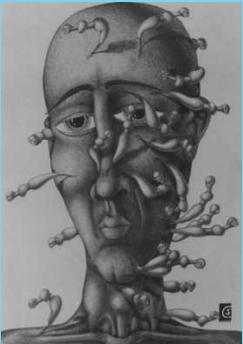
[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

ha-ha, ascult simply red și mă uit la ecranul
ăsta alb, ce-i mai zice roșcovanu' de mick
iarăși în constanța, și afară, și-năuntru plouă
un curcubeu deasupra paharului meu, și hardul
cum toarce, în el mi se odihnesc capodoperele
și reclama de la fantasio cum străluce în noapte
we're in this together, forever, și luminile
portului cum clipesc, parcă nu merit atâtă
frumusețe, cine-ar zice că de-aicea se fură
miliarde? cînd vezi bunicii plimbîndu-și nepoții
n-ai spune că-s foști securiști, ah, dar e melodia
mea preferată, walk around, be free and roam
there's always someone leaving alone, uite
că și-n orașu' ăsta poți să mori de neputință
să-nnebunești coborînd spre vraja mării, ah viață
du kannst mich einmal, sătul sănt, roșcovane
vină-ncoa, cîntă-mi la ureche ceva SPECIAL
aia cu *you're so beautiful, but oh so boring*

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

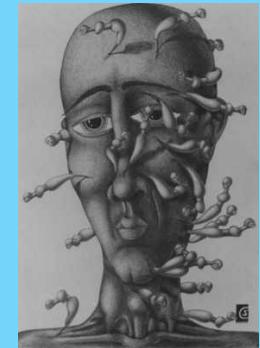
[Pagina 89 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

20 octombrie 1998 (enjoy the silence)

cînd am fost noi împreună, hă-hăă
cînd haleam înghețată la biancaneve
cînd ne fugăream prin parcul tăbăcăriei
cînd ne sărutam sub lampaioanele japoneze
cînd sfîrcul tău avea gust de migdală
cînd te țineai de mînă cu altul, iar eu
mă întrebam ce vezi tu la maimuța aia
care te sechestră prin tot felul de hambare
cînd soarele se descojea ca o portocală
în lumina fosforescentă a înscrierii, cînd
pe plajă, între hidro biciclete, gleznele
tale se profilau pe răsărit, cînd
zîmbetul sînilor tăi era aşa de trăznit
cînd, hă-hăă, părul tău era arămit, și
în el pescărușii roteau lenevit!

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 90 din 114](#)

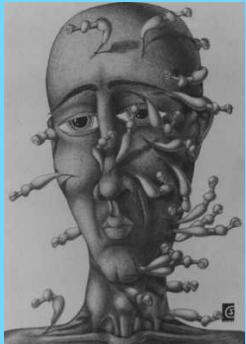
[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

ce mai lălăiam noi enjoy the silence
acum, însă, bietul dave este un schelet
scurtcircuitat de injectiile cu heroină
vocea lui este aşa de impersonală, aşa
de celestă, seamănă c-o ciocănită
tristă, tocmai d-aia îmi place mai mult
decât adolescentul imberb, este acum
săracul, foarte lovit de viaţă, o viaţă
pe care n-a putut-o suporta, mă întreb
de injectiile cărui drog voi fi eu găurit
peste zece ani, care femei îşi vor aminti
cum s-au simţit cu mine-n ele, şi cît
din parfumul lor îmi va rămîne în nări
îmi vine să urlu la gîndul celui care
voi fi, vreun bărbat cu burta revărsată
peste curea, c-o nevastă acrită, şi odrasle
sătule, care se vor găinăţa prin toată casa
ce va mai rămîne din mine cel de azi
care-n faţă ecranului fumez nesfîrşit, din
cea care lîngă mine priveşte, cenuşă, cenuşă
praf în vîntul ce nu se întoarce, în vîntul
plin de frunzele toamnei

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

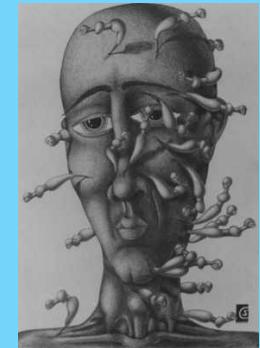
[Pagina 91 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieşire](#)

17 noiembrie 1998 (verrückt, verrückt)

fellini era fascinat de tipul femeii blonde masive, un fel de veveriță ariană, pentru un personaj ca mastroianni, asaltat de muieri auzi muzică, the ugly one, cam tango mai țineți minte faza din călinescu? adică din cartea nunții, aşa au bărbații în anotimpul asta, miros de iasomie de floare purtată la subsuori, de cămașă cu sudoare din act, after shave amoros uite, în orașul unde-am iubit și-am uitat toamna, pe kaiul dunării, ileana s-a preumblat zilele astea, și biblioteca națională, unde citeam zilnic, mă întreba bibliotecarul wie geht's ihnen, mein herr cum mai e cu dracula, ce mai zice cioran tot vampir și asta, nu? da, tot un fel are un stil de-a te încolăci, cu frazele lui

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 92 din 114](#)

[Înapoi](#)

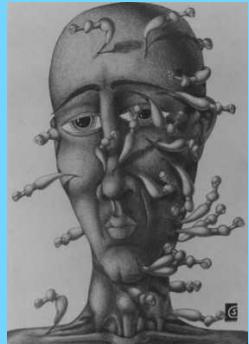
[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

dulci, cu tentaculele albăstriei, de fum, are
un stil de-a te vrăji, cuprinzîndu-te cu gleznele
parcă ar fi o femeie, care să te strîngă în ea
să te stoarcă, și tu să nu mai ai ce să-i dai
în afară de voma-ți însîngerată, iar ileana
la nationalbibliothek, proiectată pe cerul
întunecat, ca și cum aş fi fost eu, în ploaia
unei zile trecute, ca și cum aş fi fost eu, în
bula altei vremi, as if, als ob, as if, als ob

da, dragoste, au trecut aproape doi ani
destule brățări ți-au lins încheiatura, ai
mai exclamat uneori verrückt, verrückt
în brațele bărbaților, între timp ai învățat
să conduci, dar mai privești încă-n gol
prin parbriz, dragoste, către nicăieri, n-ai
pierdut nimic, nu vei cîștiga niciodată

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

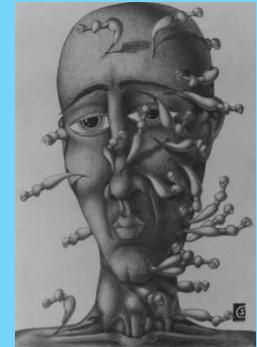
[Pagina 93 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

6 ianuarie 1999 (bovi & momi)

în parcul cu-alei, la universitate, vezi
mai mulți cîini decît studenți, unii
sînt masteranzi, alții preparatori
ăsta cu limba scoasă-i mișculevici
amicul din ferestre nouășopt, cățeaua
slăbănoagă-i momi, asistenta, infatigabilă
siflidă, cerberul sîrmos este bovi
privește îն jur maiestuos, bolborosind
ceva în latină, bovi și momi, lolek
și bolek, ormuз și ahriaman, și acum
facem o scurtă pauză pentru publicitate:
mafia în concert la polivalentă, tatulici
la avdiență națională, iar tavi paler
întrebare: pe cine-l scarmăna tavi paler?

tocmai acum, cînd frunzele cad
ăștia de ce-și închid mobilele? sînt

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 94 din 114](#)

[Înapoi](#)

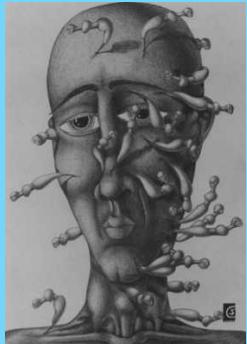
[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

inconștienți? alkpo, maria tu iaști? ce
faci domne, iaști dealer dialog și ce faci?
hai să-l bîrfim pe bursuc, cătălina cică
ce să zic, bine că l-a dat afară pă *mg*
din casă, gili zice că, bursucu-i președintele
buzăului? moshmi: bursucule am conviețuit
fraiere, am stat doi ani în același oraș
iar fraierul din buzăul lui: BĂI, EU
SUNT BURSUCUL, PREȘEDINTELE
NIMICULUI EUFORIC, SUNT
URMUZUL, MANGAFAUA, BIBICUL!
dixit bursucul, cu care-am petrecut
o noapte într-un imobil din română, care
săracul, de-atâta scîrbă, a sărit în aer

halal štoitule, n-ai dat și tu un merțan
vezi că ăsta s-a făcut cam cînos, mosh
mondine își miroase fularul, a primit niște
vederi din italia, she's waiting for the night
to fall, gili citește haltera cu zurgălăi
eu beau whiskey din ploscă, sănt abstras
ce mă interesează pe mine bovi & momi
zît! she's waiting for the night to fall
aici, la capătul lumii, căci într-adevăr
există o zonă în care te află realmente

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 95 din 114](#)

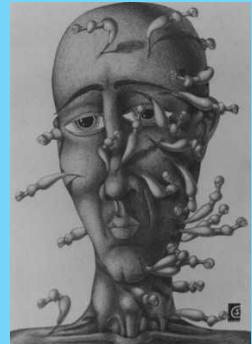
[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

la capătul lumii, aşteptînd noaptea să cadă
stelele să răsară, şi cine ştie ce nălucă
să-ţi strălumineze mintea (mai ştii
ce ţi-am zis, atunci, în noaptea cu iz
de iasmin? vreau – dar mare – VREAU
SĂ TE STRÂPUNG!) eh, asta e, a fost
cîndva altcîndva, cum de m-ai fermecat
himera mea cu sex dulce, bărbat

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

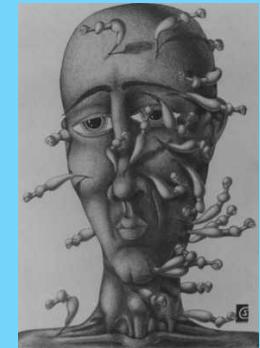
[Pagina 96 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieşire](#)

25 mai 1999 (la bucale cu ramon)

ne-am înțeles să nu mă atingi, și uite
acum stai cu genunchiul pe fundul meu
dacă-l ai aşa mare, i-am zis, m-am întors
pe cealaltă parte, radioul se oprise, cică
faci tu cafeaua? ei asta-i, eu sănt musafir
iau doar o căpșună și sar în metrou ca-n
șaua calului, după care la tren, văd
în parcul din fața gării lume strânsă
poliție, fotografi, un țigan chel, burtos
mort astă-noapte, cu fața mîncată de
șobolani, ca și cum cineva i-ar fi șters-o
cu glasspapier, aveam o ușoară repulsie
dar l-am privit totuși, în fond cineva (alt
cineva) ar trebui să ne radă la toți fețele
c-avem unele, de ne-ar vedea lombroso!
mînca-ți-aș, de-ar ști doctoru mengele!

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 97 din 114](#)

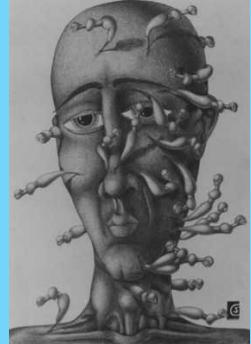
[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

era ultimu tramvai și l-am luat invers
cred că *expre*, avea o mutriță ramon, de
șoricar visător, și cînd am urcat, să-ncre
menesc: eram în altă lume! sărisem la
trambulină! (tramvaiul ăsta avea și
stații *între stații*, la una au coborît doi
călători și-am rămas singur, m-am chiorît
deci mai bine), era un tramvai vienez
cu mobilier de lemn, lăcuit sclipicios, și
reclame cu *wienerfest-ul* de anul trecut!
(ar fi putut fi cinciul, tramvaiul cu care
te conduceam pînă-n prater, apoi în kagran)
rainicul nu anunța stațiile, ci oprea conștincios
mașinăria zuruindă, habar n-am cît m-a dus, am
coborît într-o haită de cîini, care (curios) tăceau
meditativ, și-ntorcîndu-mă la bulevard am avut
vreo oră senzația că, de fapt, voi nimeri-n
schwedenplatz, unde tu răsărind leneșă din
u-bahn să-mi aluneci la braț, ramon mă
aștepta la o terasă cu trei mese, d-aia, trîntită
direct pe asfalt, ronțăind niște căpsuni, firește
mă tot botezase, avea vreun rost să-i explic
că, deși întîrziiasem ceva, dincolo trecuseră
ani? ei, care terminase filosofia? *quatsch!*

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 98 din 114](#)

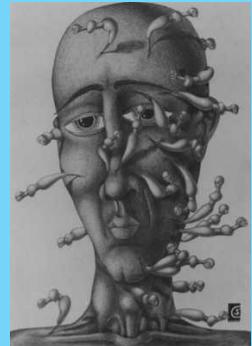
[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

of, doamne, cu chestii d-astea cum să intrăm noi în nato, zi tu ramon! ce dacă ţi-am atins fundu? îl ai aşa mare! oricum mădularu-mi era întins ca un arc! am fi năvălit în ue! am fi aderat la euro! am fi zburat cu-avioane mirage! dar acum gata, eu tre să-mi iau doctoratu (doar am drum în centru), tu tot cu mateloții tăi să rămîni (vorba aia: ești frumoasă dășteaptă și-ahtiată de bani, în urma ta fac coadă șmecherii, înțoliți și babani)

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

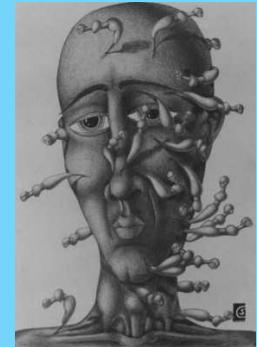
[Pagina 99 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

24 august 1999 (herderu, pulitzeru)

m-așez la masă, ia liniște, scriu! toți
ăștia s-au întins, moshmondine compune
un cîntec de zori, ieri a fost ziua ei
dar nu și-a dat seama, ține-n brațe
un motan care încă n-are nume (și
dacă nu, care va să zică nici nu există)
eu i-am zis falstaff, ea cică-i dănuț
halal, hai la copacabana, acolo bem gratis
fumăm haș, găsim curve, eu cu ochelarii
mei de apocalipsă-o să fac prăpăd, e vară
afară, mițu scheaună apucat, îl luăm
și pe el, să nu-i intre vreun șarpe în fund
bă voi știți clipu cu chemical brothers?
așa mă văd eu dimineață-n oglindă, mă
uit la mine și văd chibrituri, mă frec
pe dinți cu gămălii de chibrituri, îmi
dau foc să (rimează) busuioc, bă cît e ceasu

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 100 din 114](#)

[Înapoi](#)

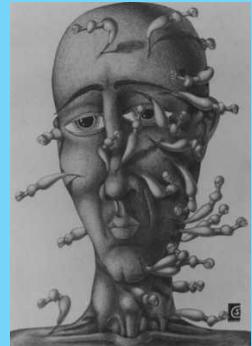
[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

fratre nostrum! ăla-i cu prostituția, ăla
cu iepurașu, noi de ce nu fratre nostrum?
i pak tomiscanii-au pronit cu oști să ne
bată, zi-le musiu (gor)geo(us), zi-le ovide
cu bucuria-n suflet, ai luat herderu, pulitzeru
a scris și dimisianu, ai cărti la ex ponto bă!
la care *mg* hai să ne batem joc unu d-altu
da aşa rău, să muşcăm, să vedem care
are curu mai gros, că de frumos ştim
îl are oricine în ziua de azi

z'ce nu, nu mișca, că ieși din poză, pe
bordul mașinii de scris o mulatră-mi
face semne, costă restul la un bilet
de troleu, azi am scris lamentația ioanei d'arc
a lu stanca, cu-amantul foc, *her first*, ce-și zicea
ea? că de ce armuri, chestii, în loc să-amestece
cîntînd aluatul la pîine? de ce oști în loc să
pedaleze la şosea cu daniel bănulescu? de ce-n
franța în loc de-o bere la bidon cu *mg* și mircea
țuglea aici, la cireșica? în loc de-un taifas cu cătă
& moshmondine? în loc de suplimentu de marti?
în foaie se vede *ufd*-ul, unde *mg* a fost vicepres
acum mă pozează la mașina lui de scris (vezi foto) [*mg??*]
care nici diacritice n-are, nici conectată la net

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 101 din 114](#)

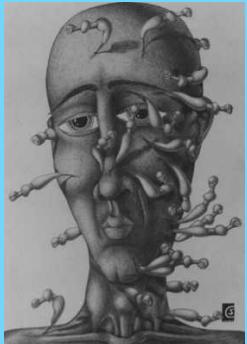
[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

nu-i, ah și mulatra cum îmi zîmbește, ioana
d'bănulescu mă urmărește, și moshmondina
cum îmi tocește, căpățâna alb-duhnitoare
de balenă, guvide, rac-caracatită-pește!

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

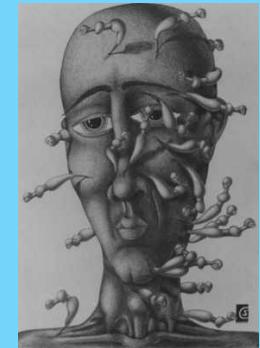
[Pagina 102 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

28 septembrie 1999 (așchii, pulbere, down)

mă sîcîie, -mi freacă ridichea
-mi tot dă cu barosul la oase, mă
încolțește, dumnzzzăul lui! degetele
de la picioare-mi sănt tumefiate, gleznele
au parcă lanțuri, m-aș ridică de la masa
asta doar să mă prăbușesc în pat, iată
-mă cu șde mii de warp cătră stele
țîșnind, iată-mă bleg în sănțuri, nu
vreau nimic, mi-aș îndesa-n cap vată
să ardă mocnit, mi l-aș turti
cu cheia franceză, nu vreau nimic
nu văd înainte, înainte e ceață, sănt
încolțit, mă latră javrele, ca niște
tirbușoane mă pătrund colții lor, sănt
în volbură, tras de curenți, o maimuță
de plus cu ochii de plastic, nu-mi aparțin
(am făcut-o vreodată?), căpățîna

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 103 din 114](#)

[Înapoi](#)

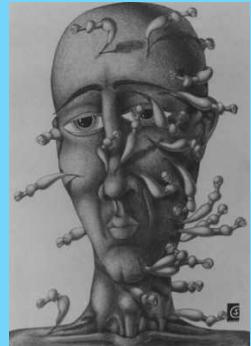
[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

mea ouată-i de cine? sănt aşchii
pulbere, down, alunec sub masă

mă lasă

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

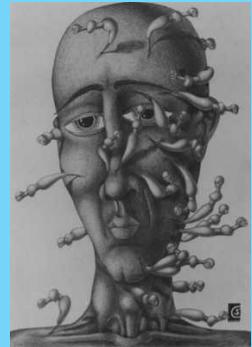
[Pagina 104 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieşire](#)

14 martie 2000 (crahul, sfîrșirea și chinul)

ah românia, taur alb, cum pătrunzi tu-n europa
sora lui cadmos, românia, tu vei salva lumea
ești cea mai mare bombă pusă vreodată de teroriști
ea nu se cuprinde pe sine, nu poate fi
dezamorsată, românia, aici este buricul, teba
neuromancerul veșnic, este ultima bolgie
răhățelul care nu vrea să iasă, aurolacul în transă
cum stă cu botu-n punga jegoasă, ceilalți trec
ocolindu-l cu grijă ca pe-o mică vietate murdară
dar el măcar știe, a înțeles, călărește furtuna
pe-un vierme ca-n dune, românia, tu nu vei fi
fericită niciodată fiindcă știi că nu există
fericire, ci doar tristețe, dezmaț, resemnare
lumea-i un joc de bingo la care n-ai luat bilete
un fel de tauromânia show, o drăcovenie
lumea-i ceva pe care faci pipi, și cum te lași
tu pe vine! ce șuvoi scoți! cît de fierbinte! ești

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 105 din 114](#)

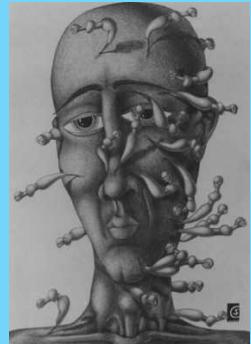
[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

un taur alb ca smântîna, mon amour românia
îți stă cerul zebrat înainte, un film mut la care
tu ești muzica, ești ca monstrul din loch ness
zbătîndu-se pe maluri, ca yeti în cușcă, la bîlci
dar vei veni tu, românia, oiță bîrsană, țară
ce n-ai fost nicicînd o patrie, vei veni din
ecranul televizorului stins, să anunți
crahul, sfîrșirea și chinul

[asalt](#)

cumplit cum merg toate de rău p-aici, îmi
zice o-amică întoarsă recent, în ziar citesc
că-n tine, adică-n burta ta, au rămas doar
cei care vor stinge lumina, amin, va fi-a lor
împărăția astui land deșert, ei vor aduna cioburile
cutiile de conserve, ei vor trage cortina, pe ei
îi va urmări damful regiunilor tale intime
subsuorile, menstra mumei denaturate, vor fi
ultimii azilanți în sfîrșire, cerșetorii chinului, cei
născuți în dezastru, cu salbe de scoici fluturînd
peste mările negre, doar ei, românia, vor rămîne
cînd totul va fi ras de lama buldozerului, doar ei
îți vor zări crahul, sfîrșirea și chinul

[Pagina de titlu](#)

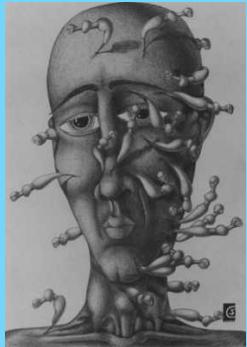
[Pagina 106 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

asalt

Pagina de titlu

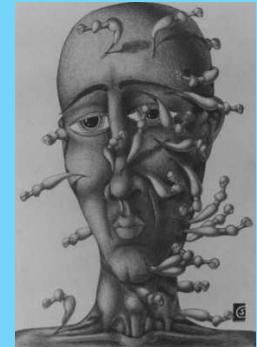
Pagina 107 din 114

Înapoi

Întregul ecran

Închide

Ieșire

fața din spate

asta-i o carte neterminată, și la care, oricum, n-am chef să mai scriu (eu însuși, de altfel, sănătatea neterminată, cind mă uit în oglindă, am scris undeva, văd chibrituri), mai mult, în cartea asta ar fi trebuit să fie nu unul, ci trei volume oarecum distințe, da' cind să scriu eu trei volume, în troleu? mai toate proemele au și ele ceva neterminată, e ca și cum ai ieși la plimbare, voios, sub soarele umed, și te-ai întoarce obosit seara tîrziu, sănătatea al căror „final” mi-a părut atât de problematic încât l-am lăsat baltă („lăsatul baltă”, ce chestie-a naibii să ar putea scrie și despre asta!), proeme la care n-am mai vrut (sau putut) să scriu, ei și? cam știu ce vor spune cititorii mei, inocenții, suficienții și eficienții, și la drept vorbind nu prea-mi pasă, căci actul asta, de-a publica o carte, seamănă cu lepădarea de prunc (ăla, de hamsteri roșii, cum am scris într-un alt proem, într-atât de neterminat încât l-am lăsat baltă *de tot*), o carte n-o scrii, ci te lepezi de ea mîzgălind-o sau, mă rog, împungînd-o cu mouse-ul (altă idee: să te bați cu

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 108 din 114](#)

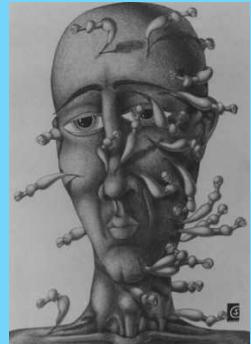
[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

mouse-ul, să-i tragi vreo două maimuței care se reflectă-n ecran, s-o razi din memorie), iar dac-o și publici, atunci se cheamă c-ai făcut avort întrutotul, însă fătul era-n mine mort de multă vreme (și l-aș fi botezat cu numele meu!), s-a tot chircit în marsupiu și-acum zace-n formolu' cărții ăsteia, l-am pîndit să văd dacă mișcă dar nu, el tăcea, tăcea și nu se năștea, avea o față dacă-l priveai din spate, un spate dacă-l priveai din față...

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

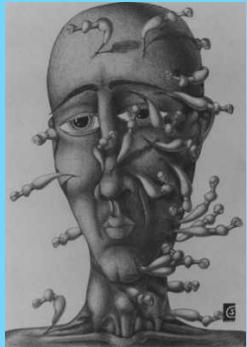
[Pagina 109 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

asalt

Pagina de titlu

Pagina 110 din 114

Înapoi

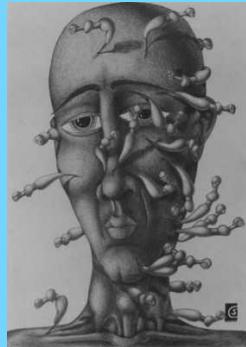
Întregul ecran

Inchide

Ieșire

Cuprins

mircea țuglea	6
dedicății	6
UNELE, ALTELE	9
<i>i</i>	9
(intro)	10
ochiul tău	11
(btlie, tălibt)	13
gust de august	14
(clipuri erotice)	15
la o fotografie	16
începe să scrie	18
o umbră ea tace	20
cinci lalele	21

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

[Pagina 111 din 114](#)

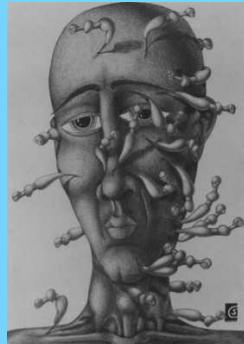
[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

terasa colonadelor blues	22
live! unplugged!	24
(chestii adânci)	26
la sifoane, remix	27
ii	29
[io, mircea țuglea, ajuns...]	30
[un poem de-al fratelui meu...]	31
[dimineața, ghirlande de cer...]	32
[șase șase doi cinci nouă doi...]	33
[vai, ce plictiseală, doar...]	35
[mimă-i lumea, și cu dînsa...]	36
[ea era frumoasă, ca urma de glonț...]	37
[tu ești dulce și soft, cum...]	38
[toamna, -n orașul cu calești...]	39
[io, leopoldus, humil serv al...]	40
 POEME VIENEZE	 45
Allein	45
I. Vino-n Wien să bem un vin...	54
II. Amor în Schottentor...	59
III. Metoda Gaspey Otto Sauer...	64
Liebe	70
 LINIȘTE, PLICTISEALĂ, VIS	 79
21 ianuarie 1997	79

asalt

Pagina de titlu

Pagina 112 din 114

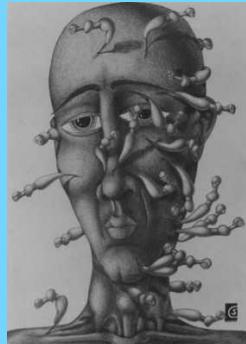
Înapoi

Întregul ecran

Inchide

Ieșire

17 februarie 1998	81
28 iulie 1998	85
15 septembrie 1998	88
20 octombrie 1998	90
17 noiembrie 1998	92
6 ianuarie 1999	94
25 mai 1999	97
24 august 1999	100
28 septembrie 1999	103
14 martie 2000	105
fața din spate	108

[asalt](#)

[Pagina de titlu](#)

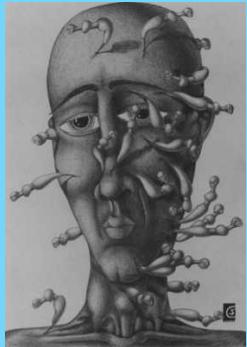
[Pagina 113 din 114](#)

[Înapoi](#)

[Întregul ecran](#)

[Închide](#)

[Ieșire](#)

asalt

Pagina de titlu

Pagina 114 din 114

Înapoi

Întregul ecran

Inchide

Ieșire